

Aan De Voeten Van De Meester

Door Sadhu Sundar Singh

(1889-1929)

Aan De Voeten Van De Meester

Door Sadhu Sundar Singh

(1889-1929)

- OPMERKING DOOR DE VERTALERS Blz. 3
  - VOORWOORD Blz. 4
  - INTRODUCTIE
    - Eerste visioen Blz. 5
    - Tweede visioen Blz. 5
  - I. DE MANIFESTATIE VAN GODS AANWEZIGHEID
    - SECTIE I Blz. 7
    - SECTIE II Blz. 9
  - II. ZONDE EN REDDING
    - SECTIE I Blz. 12
    - SECTIE II Blz. 15
  - III. GEBED
    - SECTIE I Blz. 18
    - SECTIE II Blz. 21
    - SECTIE III Blz. 23
  - IV. DIENSTBAARHEID
    - SECTIE I Blz. 26
    - SECTIE II Blz. 29
  - V. HET KRUIS EN HET GEHEIMENIS VAN LIJDEN
    - SECTIE I Blz. 32
    - SECTIE II Blz. 34
  - VI. HEMEL EN HEL
    - SECTIE I Blz. 37
    - SECTIE II Blz. 40
  - EEN GEBED Blz. 42

VERTAALD UIT HET URDU DOOR
REV. ARTHUR EN MRS. PARKER
FLEMING H. REVELL COMPANY
LONDEN EN EDINBURGH
1922

OPMERKING VAN DE VERTALERS

Dit boekje werd gepubliceerd in het Urdu in India, waar ook een Engelse vertaling werd uitgegeven.

Bij de voorbereiding van deze vertaling hebben we het geluk gehad om samen te kunnen werken met Sadhu zelf, en in overleg met hem zijn bepaalde wijzigingen aangebracht om onduidelijkheden te voorkomen en, waar mogelijk, meer duidelijkheid te scheppen. Bij het streven naar een zorgvuldige vertaling, is er, waar dat nodig was, gebruik gemaakt van een bepaalde vrijheid van meningsuiting, tegelijkertijd is er zorg voor gedragen om de ware geest en betekenis van het origineel te behouden.

Aan hen die net als wij het geluk hebben gehad om de Sadhu aan het werk te hebben gezien in India, is de hele sfeer van het boek bekend. Op ware oosterse wijze heeft men hem op de grond zien zitten te midden van een groot aantal enthousiaste ondervragers van beide geslachten en uit alle lagen van de bevolking. Zijn invloed in zulke situaties zal men nooit kunnen vergeten. Zijn eenvoud en gewoon gezond verstand openden vaak het hart van een geestelijk probleem, en zijn rustige humor bracht af en toe een glimlach op het gezicht van de toehoorders, dat dan weer in een eerbiedige uitdrukking veranderde als de diepere betekenis van zijn antwoorden tot hen doordrong.

De man zelf maakt in zijn eigen gracieuze en waardige persoonlijkheid een onuitwisbare indruk op de geest. Hij wordt meer dan een charmante herinnering; hij blijft als een dwingende kracht in de levens van velen die bij hem aan de voeten van de Meester hebben gezeten.

Dit boekje is als een uitvloeisel van een geest die door ervaring is gekastijd en verfijnd en ook door biddende meditatie, en gekozen door de Heer van Liefde en genade om Hem door middel van zijn leven bekend te maken evenals door middel van het Woord.

Arthur Parker
Rebecca J. Parker

VOORWOORD

De woorden van Christus :

"U noemt mij Meester en Heer, en u zegt het terecht, want Ik ben het." (Johannes 13:13)

"Neem Mijn juk op u, en leer van Mij ... en u zult rust vinden voor uw ziel." (Mattheüs 11:29)

Er is niets zo perfects in de wereld dan datgene wat geheel en al boven bezwaar en kritiek staat. De zon die ons licht en warmte geeft, is niet vrij van vlekken, maar ondanks deze gebreken doet het gewoon zijn normale plicht. Het betaamt ons om op dezelfde manier, naar ons beste vermogen, door te gaan met wat ons is toevertrouwd, en er voortdurend naar te streven om ons leven vruchtbaar te maken.

Toen de waarheden die in dit boek zijn uiteengezet mij door de Meester werden geopenbaard, hebben zij mijn leven ten diepste beïnvloed, en sommigen van hen zijn door mij gebruikt in mijn preken en toespraken in Europa, Amerika, Afrika, Australië en Azië. Op verzoek van vele vrienden heb ik ze nu verzameld in dit boekje, en hoewel het mogelijk is dat er gebreken zijn in het uitzetten ervan, ben ik er zeker van dat degenen die ze lezen met gebed en een onbevooroordeelde geest er ook profijt van zullen hebben net zoals ik heb gehad.

Het zou voor mij onmogelijk zijn om deze waarheden uiteen te zetten die aan mij zijn geopenbaard behalve in gelijkenissen, maar door het gebruik van parabels is mijn taak relatief eenvoudig gemaakt.

Het is mijn gebed dat, zoals God door Zijn genade en barmhartigheid mij heeft gezegend met deze waarheden, ze ook zo een zegen zullen zijn voor elke lezer.

Uw nederige dienaar,
Sundar Singh

INTRODUCTIE

Eerste Visioen

Eens in een donkere nacht ging ik alleen het bos in om te bidden, ik ging op een rots zitten en legde al mijn diepe behoeften voor God neer, en smeekte om Zijn hulp. Na een korte tijd bemerkte ik dat een arme man naar mij toekwam.

Ik dacht dat hij gekomen was om mij om hulp te vragen omdat hij wellicht honger had of het koud had. Ik zei tegen hem: "Ik ben een arme man en behalve deze deken heb ik helemaal niets. Je kan beter naar het nabijgelegen dorp gaan en daar om hulp vragen." En zie, terwijl ik dit zei, flitste hij als een bliksemflits vooruit en strooide zegenende druppels over mij heen waarna hij onmiddellijk verdween. Helaas! Helaas! Het was me nu duidelijk dat dit mijn geliefde Meester was die niet kwam om bij een arm schepsel zoals ik te bedelen, maar om mij te zegenen en te verrijken (2 Corinthiërs 8:9), en zo werd ik achtergelaten, wenend en klagend over mijn dwaasheid en gebrek aan inzicht.

Tweede Visioen

Op een andere dag, toen mijn werk af was, ging ik opnieuw het bos in om te bidden en ging ik zitten op diezelfde rots en begon te overwegen voor welke zegeningen ik een verzoek zou indienen. Terwijl ik zo bezig was scheen het mij toe dat iemand anders kwam en bij me ging staan, die, te oordelen naar zijn houding en kleding en manier van spreken, een gerespecteerd en toegewijd dienaar van God leek te zijn; maar zijn ogen schitterden met list en sluwheid, en terwijl hij sprak leek hij de geur van de hel te ademen.

Hij sprak me aldus toe: "Heilige en Geëerde Heer, neem mij niet kwalijk dat ik uw gebeden heb onderbroken en inbreuk op uw privacy heb gepleegd; maar men is verplicht om het voordeel voor anderen te zoeken, en daarom ben ik gekomen om u een belangrijke zaak voor te leggen. Uw zuivere en onzelfzuchtige leven heeft niet alleen op mij een diepe indruk gemaakt, maar op een groot aantal vrome personen. Maar hoewel u in de Naam van God uw lichaam en ziel hebt opgeofferd voor anderen, werd u hiervoor nooit echt gewaardeerd. Mijn mening is dat, hoewel u een christen bent, slechts een paar duizend christenen onder uw invloed zijn gekomen en sommigen van hen wantrouwen u zelfs. Hoe veel beter zou het zijn als u een Hindoe of een Moslim zou worden en zo inderdaad een groot leider zou worden? Ze zijn op zoek naar zo'n spirituele leider. Als u deze suggestie van mij accepteert, dan zullen driehonderdtien miljoen Hindoes en Moslims uw volgers worden, en u eerbiedig eerbetoon geven."

Zodra ik dit hoorde vloeiden er van mijn lippen deze woorden weg: "Jij satan! Ga weg van mij. Ik wist meteen dat je een wolf in schaapskleren was! Je enige wens is dat ik het Kruis zou opgeven en het smalle pad dat naar het Leven leidt, en de brede weg van de dood zou kiezen. Mijn Meester Zelf is mijn lot en mijn deel, die Zelf Zijn leven gaf voor mij, en het betaamt mij om mijn leven en alles wat ik

heb als een offer te bieden aan Hem die alles in allen is voor mij. Ga daarom weg, want met jou wil ik niets te maken hebben."

Toen hij dit hoorde, ging hij mopperend en grommend tekeer en ging woedend weg. En ik, in tranen, stortte in gebed mijn ziel uit voor God, "Mijn Heer God, mijn alles in alles, Leven van mijn leven, en Geest van mijn geest, kijk in genade op mij neer en vul mij met Uw Heilige Geest zodat er in mijn hart geen plaats kan zijn voor iets anders dan liefde voor U. Ik verzoek van U geen ander geschenk dan Uzelf, die de Schenker van het leven is en al zijn zegeningen. Van U vraag ik niet naar de wereld of naar zijn schatten, noch naar de hemel doe ik een verzoek, maar naar U alleen verlang ik, en waar U bent daar is de Hemel. De honger en de dorst van dit hart van mij kan alleen tevreden gesteld worden met U die het hebt geschapen. Oh Schepper van mij! U hebt mijn hart alleen voor Uzelf geschapen, en niet voor een ander, daarom kan mijn hart geen rust of gemak vinden behalve dan in U, in U die het zowel hebt geschapen als hierin een groot verlangen naar rust hebt vastgelegd. Neem dan weg van mijn hart alles wat tegengesteld is aan U, en ga binnen en blijf er en heers voor altijd. Amen."

Toen ik na dit gebed opstond, zag ik een stralend Wezen, getooid in licht en schoonheid, voor mij staan. Hoewel Hij geen woord sprak, en omdat mijn ogen vol waren met tranen zag ik Hem niet al te helder, stroomden er met zo'n kracht uit Hem bliksem-achtige stralen van leven-gevende liefde die bij mij binnenkwamen en een warm bad waren voor mijn eigen ziel. Meteen wist ik dat mijn dierbare Heiland voor mij stond. Ik stond meteen op van de rots waar ik op zat en viel aan Zijn voeten neer. Hij hield in Zijn hand de sleutel van mijn hart vast. Nadat Hij de innerlijke kamer van mijn hart had geopend met Zijn sleutel van liefde, vervulde Hij het met Zijn aanwezigheid, en waar ik ook keek, van binnen of van buiten, ik zag alleen Hem.

Toen wist ik dat het hart van de mens de eigenlijke troon en de citadel van God is, en dat wanneer Hij daar naar binnen gaat om te verblijven, de hemel zich openbaart. In deze paar seconden vulde Hij zo mijn hart en sprak zulke wonderbaarlijke woorden, dat zelfs als ik er veel boeken over zou schrijven, ik ze niet allemaal kon vertellen. Want deze hemelse dingen kunnen alleen in hemelse taal worden uitgelegd, en aardse talen schieten hierin tekort. Toch zal ik proberen een paar van deze hemelse dingen op te schrijven die door middel van een visioen van de Meester tot mij zijn gekomen. Op de rots waarop ik net had gezeten ging Hij nu zitten, en met mijzelf aan Zijn voeten begon tussen Meester en discipel het gesprek dat nu volgt.

I. DE MANIFESTATIE VAN GODS AANWEZIGHEID

SECTIE I

De discipel, - Oh Meester, Fontein van het Leven! Waarom verbergt U zich voor hen die U aanbidden en verheugt u niet de ogen van hen die verlangend naar U uitzien?

De Meester, - 1. Mijn dierbaar kind, het ware geluk hangt niet af van wat de ogen zien, maar het komt door geestelijk inzicht en is afhankelijk van het hart. In Israël keken duizenden naar Mij, maar allemaal hebben ze niet het echte geluk verkregen. Door sterfelijke ogen kunnen alleen die dingen worden waargenomen die sterfelijk zijn, want vleselijke ogen kunnen niet een onsterfelijke God en geestelijke wezens aanschouwen. Je kunt bijvoorbeeld zelf je eigen geest niet zien, dus hoe kun je dan zijn Schepper zien? Maar wanneer de geestelijke ogen worden geopend, dan kun je Hem zeker zien die Geest is (Johannes 4:24), en wat je nu van Mij ziet, zie je niet met ogen van vlees, maar met de ogen van de geest.

Als, zoals Ik zei, duizenden mensen Mij in Israël zagen, waren dan al hun geestelijke ogen geopend, of had Ik Mijzelf sterfelijk gemaakt? Het antwoord is, Nee! Ik nam een sterfelijk lichaam aan, zodat ik hierin een losprijs voor de zonden van de wereld zou kunnen geven; en toen het werk van redding voor zondaars voltooid was (Johannes 19:30), toen transformeerde datgene wat onsterfelijk was, de sterfelijke in heerlijkheid. Daarom waren na de opstanding alleen diegenen in staat om Mij te zien die een geestelijk zicht hadden ontvangen (Handelingen 10:40,41).

2. Velen zijn er in deze wereld die van Mij weten, maar Mij niet kennen; dat betekent dat ze geen persoonlijke relatie met Mij hebben, daarom hebben zij geen echt begrip van of vertrouwen in Mij, en accepteren Mij niet als hun Redder en Heer.

Het is net alsof je praat met een man, die blind geboren is, over verschillende kleuren, zoals rood, blauw, geel, hij blijft zich absoluut onbewust van hun charme en schoonheid, hij kan er zich geen beeld van vormen, omdat hij er alleen van gehoord heeft en zich alleen bewust is van hun verschillende namen. Maar met betrekking tot kleuren kan hij er zich geen voorstelling van maken totdat zijn ogen worden geopend. Op dezelfde manier, totdat de geestelijke ogen van een mens worden geopend, hoe geleerd hij ook kan zijn, kan hij Mij niet kennen, hij kan Mijn glorie niet aanschouwen, en hij kan niet begrijpen dat ik de mensgeworden God in het vlees ben geworden.

3. Er zijn veel gelovigen die zich bewust zijn van Mijn aanwezigheid in hun hart en dat Ik hen geestelijk leven en vrede breng, maar Mij niet duidelijk kunnen zien. Net zoals het oog veel dingen kan zien, maar wanneer iemand medicijn in het oog laat vallen kan het nog niet direct beter zien, maar door de aanwezigheid van het medicijn voelt men dat het innerlijke oog wordt gereinigd en het zicht aanzienlijk verbetert.

4. De ware vrede die wordt geboren uit Mijn aanwezigheid in de harten van ware gelovigen die niet in staat zijn om te zien, maar zijn kracht wel voelen, worden er gelukkig van. Ook zien ze de blijdschap van geest of hart niet waardoor ze kunnen genieten van de vrede van Mijn aanwezigheid. Zo werkt het ook met de tong en snoepjes. Het smaakvermogen in de tong en de zoetheid die het waarneemt zijn beide onzichtbaar. Zo ook geef ik Mijn kinderen leven en vreugde door middel van

het verborgen manna, waar de wereld met al zijn wijsheid geen weet van heeft en het ook niet weten kan (Openbaring 2:7).

5. Soms tijdens ziekte wordt het smaakvermogen in de tong verstoord en gedurende die tijd, hoe smakelijk het voedsel, gegeven aan de zieke persoon, ook is, heeft het een nare bijmaak voor hem. Op precies dezelfde manier verstoort de zonde de gevoeligheid voor geestelijke dingen. Onder dergelijke omstandigheden verliezen Mijn Woord en dienstbaarheid en Mijn aanwezigheid hun aantrekkingskracht voor de zondaar, en in plaats om ervan te profiteren begint hij erover te argumenteren en het te bekritisieren.

6. Veel gelovigen - zoals de blindgeboren man, bij het ontvangen van zijn zicht - zijn wel in staat om Jezus te zien als een profeet en de Zoon des mensen, maar beschouwen Hem niet als de Christus en de Zoon van God (Johannes 9:17, 35-37), totdat ik aan hen een tweede keer geopenbaard wordt in kracht.

7. Een moeder verborg zich eens in een tuin tussen enkele dicht begroeide heesters, en haar zoontje ging haar huilend overal zoeken, maar kon haar niet vinden. Een bediende zei tegen hem: "Sonny, huil niet! Kijk naar de mango's in deze boom en alle mooie, prachtige bloemen in de tuin. Kom, ik zal wat voor je plukken." Maar het kind schreeuwde: "Nee, nee, ik wil mijn moeder, het eten dat ze me geeft is lekkerder dan alle mango's, en haar liefde is zoeter dan al deze bloemen, en inderdaad, je weet dat deze hele tuin van mij is, want alles wat mijn moeder heeft is van mij. Nee! Ik wil mijn moeder!" Toen de moeder, verborgen in de struiken, dit hoorde, snelde ze naar buiten en drukte haar kind aan haar borst, smoorde hem met kusjes, en die tuin werd een paradijs voor het kind. Op dezelfde manier kunnen Mijn kinderen in deze grote tuin van de wereld, die zo vol is met charmante en mooie dingen, geen echte vreugde vinden totdat ze Mij vinden. Ik ben hun Emmanuel, die altijd bij hen is, en ik maak Mijzelf bekend aan hen (Johannes 14:21).

8. Net zoals de spons in het water ligt en het water de spons vult, maar het water is niet de spons en de spons is niet het water, maar ze blijven altijd verschillende dingen, dus kinderen blijven in Mij en Ik in hen. Dit is geen pantheïsme, maar het is het Koninkrijk van God, dat is opgezet in de harten van hen die in deze wereld verblijven; en net als het water in de spons, ben ik op elke plaats en in alles, maar zij zijn niet Mij (Lukas 17:21).

9. Neem een stuk houtskool, en hoe vaak je het ook wast, zijn zwartheid zal niet verdwijnen, maar houdt het in het vuur en zijn donkere kleur verdwijnt. Zo zal ook wanneer de zondaar de Heilige Geest ontvangt (die van de Vader en Mijzelf is, want de Vader en Ik zijn één), dat is de doop met vuur, alle duisternis van de zonde verdreven worden en hij zal tot een licht voor de wereld gemaakt worden (Mattheüs 3:11,14). Zoals het vuur in de houtskool, zo verblijf Ik in Mijn kinderen en zij in Mij, en door hen openbaar Ik Mijzelf aan de wereld.

SECTIE II

De discipel, - Meester, als U Uzelf op een speciale manier aan de wereld openbaar zou maken, zouden de mensen niet langer twijfelen aan het bestaan van God en Uw eigen goddelijkheid, maar allen zouden geloven en het pad van gerechtigheid op gaan.

De Meester, - 1. Mijn zoon, de innerlijke staat van elk mens ken Ik heel goed, en aan elk hart, overeenkomstig zijn behoeften, maak Ik Mij bekend; en om de mensen op de weg van Gerechtigheid te brengen is er geen beter middel dan de openbaring van Mijzelf. Voor de mens werd Ik een mens zodat hij God zou leren kennen, niet als iemand die schrikwekkend en vreemd is, maar zo vol liefde en genegenheid voor hem, want de mens is zoals Hij en naar Zijn beeld gemaakt.

De mens heeft ook een natuurlijk verlangen om Hem te zien in wie hij gelooft en die van hem houdt. Maar de Vader kan niet worden gezien, want Hij is van nature ondoorgrondelijk, en hij die Hem wil begrijpen moet dezelfde aard hebben. Maar de mens is een te doorgronden schepsel en daarom kan hij God niet zien. Omdat God echter liefde is en Hij diezelfde gave van liefde aan de mens heeft gegeven, daarom, opdat aan dat verlangen naar liefde zou kunnen worden voldaan, nam Hij een vorm van bestaan aan die de mens kon begrijpen. Zo werd Hij mens en zijn kinderen met alle heilige engelen mogen Hem zien en van Hem genieten (Colossenzen 1:15, 2:9). Daarom zei Ik dat hij die Mij heeft gezien, de Vader heeft gezien (Johannes 14:9-10). En hoewel Ik in de gestalte van de mens de Zoon word genoemd, ben Ik de eeuwigdurende en onveranderlijke Vader (Jesaja 9:6).

2. Ik en de Vader en de Heilige Geest zijn één. Net als in de zon er zowel warmte als licht is, is het licht geen hitte, en de hitte is geen licht, maar beide zijn één, terwijl ze in hun manifestatie verschillende vormen hebben, dus Ik en de Heilige Geest, wanneer we vanuit de Vader te werk gaan, brengen licht en warmte aan de wereld. De Geest, die doopt met vuur, brandt allerlei vormen van zonde en ongerechtigheid in de harten van gelovigen tot as, waardoor ze zuiver en heilig gemaakt worden. Ik die het Ware Licht ben (Johannes 1:9, 8:12), verdrijf alle duistere en slechte verlangens en leid hen op de weg van gerechtigheid om ze uiteindelijk naar hun eeuwige thuis te brengen. Toch zijn Wij niet drie maar één, net zoals de zon maar één is.

3. Elke waarde en macht en gave die God de mens heeft geschonken, moet tot actie gebracht worden, anders raken ze geleidelijk in verval en verdwijnen ze uiteindelijk. Op dezelfde manier wordt geloof, als het niet echt gericht is op de levende God, verbrijzeld door de schok van zonde en wordt het omgezet in twijfel. Vaak hoort men zoiets als dit: "Als deze twijfel van mij wordt verwijderd, ben ik klaar om te geloven." Dat is alsof iemand met een gebroken been de dokter vraagt om de pijn weg te nemen voordat hij het been gaat behandelen. Dit is toch dwaasheid, want er is pijn omdat het been gebroken is, de pijn zal vanzelf verdwijnen wanneer het been behandeld is. Dus door de zonde daad is de band van de mens met God verbroken, en twijfels, die geestelijke pijnen zijn, zijn ontstaan. Het is daarom nodig dat de vereniging met God opnieuw wordt vernieuwd, dan zullen die twijfels die ontstaan zijn met betrekking tot Mijn goddelijkheid en het bestaan van God vanzelf verdwijnen. Dan zal er in plaats van pijn die heerlijke vrede komen die de wereld niet kan geven of afpakken. Zo was het dat Ik vlees werd, dat tussen God en arme gebroken mensen eenheid zou kunnen zijn, en zij voor altijd gelukkig met Hem in de hemel zouden kunnen zijn.

4. God is liefde, en in elk levend wezen heeft Hij dit vermogen van liefde ingesteld, maar vooral in de mensen. Het is daarom niet meer dan juist dat de Minnaar Die ons leven, rede en liefde heeft

gegeven zelf Zijn verschuldigde hulde van liefde zou moeten ontvangen. Zijn verlangen gaat uit naar alles wat Hij heeft geschapen, en als deze liefde niet terecht wordt gebruikt, en als we niet met heel ons hart en onze ziel en geest en kracht Hem liefhebben Die ons met liefde heeft begiftigd, dan valt die liefde van zijn hoge status en wordt egoïsme. Aldus ontstaat rampspoed voor onszelf en voor andere schepselen van God. Elk egoïstisch mens wordt dan, vreemd genoeg, een zelfdoder.

Dit heb Ik ook gezegd: "Heb uw naaste lief als uzelf." Nu zijn alle mensen in zekere zin buren van elkaar, maar deze vergelijking gaat vooral op voor degenen die gewoonlijk naast elkaar wonen, want het is niet zo moeilijk om in vrede te leven met iemand die slechts een paar dagen in de buurt is, ook al is hij onvriendelijk; maar in het geval dat iemand de hele dag bij je in de buurt is, en dag na dag de oorzaak van de problemen vlak bij je is, dan is het heel moeilijk om hem te verdragen en van hem te houden als jezelf. Maar wanneer je deze grote worsteling overwonnen hebt, zal het gemakkelijker zijn om alle anderen lief te hebben als jezelf.

Wanneer de mens met geheel zijn hart, verstand en ziel God liefheeft, en zijn naaste als zichzelf dan is er geen plaats voor twijfels, maar in hem zal dat Koninkrijk van God worden gevestigd, waaraan geen einde zal komen, en hij, gesmolten en gegoten in het vuur van liefde, zal worden gemaakt naar het beeld van zijn hemelse Vader, die hem in eerste instantie gelijkend op Hemzelf maakte.

5. Ook manifesteer Ik Mijzelf door middel van Mijn Woord (de Bijbel) voor diegenen die Mij zoeken met een oprecht hart. Net zoals ik voor de redding van de mensen een menselijk lichaam aannam, zo is het ook met Mijn Woord, dat Geest is en Leven (Johannes 6:63), dat geschreven is in de taal van mensen, dat wil zeggen, daarin zijn geïnspireerde en menselijke elementen verenigd. Maar net zoals mensen Mij niet begrijpen, begrijpen zij niet Mijn woord. Om het te begrijpen is kennis van de Hebreeuwse en Griekse taal geen noodzaak, maar wat nodig is, is de gemeenschap met de Heilige Geest, Die in de profeten en apostelen verbleef, die het schreven. Zonder twijfel is de taal van dit Woord geestelijk, en hij die is geboren uit de Geest is alleen in staat om het volledig te begrijpen, ondanks of hij bekend is met de kritiek van de wereld of slechts een kind is, want die geestelijke taal wordt door hem goed begrepen, omdat het zijn moedertaal is. Maar bedenk dat diegenen wiens wijsheid alleen van deze wereld is, het niet kunnen begrijpen, omdat zij geen deel hebben aan de Heilige Geest.

6. In het boek van de natuur, waarvan Ik ook de Auteur ben, manifesteer Ik Mij vrijelijk. Maar voor het lezen van dit boek is ook geestelijk inzicht nodig, zodat mensen Mij kunnen vinden, anders is er een gevaar dat ze in plaats van Mij te vinden, op een dwaalspoor komen.

Dus de blinde man gebruikt de toppen van zijn vingers als ogen en alleen door aanraking leest hij een boek, maar door aanraking alleen kan men zich geen juiste beoordeling van zijn echtheid vormen. Het onderzoek van agnosten en sceptici bewijzen dit, want in plaats van perfectie zien ze alleen maar gebreken. Critici die alleen maar fouten opsporen vragen zich af, "Als er een almachtige Schepper van de wereld is, waarom bevat deze dan gebreken, zoals orkanen, aardbevingen, verduisteringen, pijn, lijden, dood, en dergelijke?" De dwaasheid van deze kritiek is vergelijkbaar met dat van een ongeleerde man die een fout vindt aan een onvoltooid gebouw of een onvolledig beeld. Na een tijdje, als hij ze helemaal af ziet, schaamt hij zich voor zijn dwaasheid en spreekt tenslotte zijn waardering hierover uit. Zo heeft God niet in één dag aan deze wereld zijn huidige vorm gegeven, noch zal het in één dag perfect worden. De hele schepping is op weg naar perfectie, en als het

mogelijk zou zijn voor de mens van deze wereld om van verre met de ogen van God de perfecte wereld te zien waarin geen gebrek aanwezig is, zou hij ook buigen voor Hem en zeggen: "Alles is zeer goed" (Genesis 1:31).

7. De menselijke geest verblijft in het lichaam net zoals het kuikentje in de eierschaal. Als het mogelijk was de vogel in de schaal te vertellen dat er buiten de schaal een grote wijdverspreide wereld was, met allerlei soorten fruit en bloemen, met rivieren en grote bergen, dat haar moeder daar ook was, en dat ze dit alles zou zien als ze zich bevrijdde van de schaal, zou ze het niet kunnen begrijpen of geloven. Zelfs als iemand haar zou vertellen dat haar veren en ogen, nu klaar voor gebruik, haar in staat zouden stellen om te zien en om te vliegen, zou zij het niet geloven, en geen enkel bewijs zou haar kunnen overtuigen voordat ze uit haar schaal kwam.

Op dezelfde manier zijn er velen die onzeker zijn over het toekomstige leven en het bestaan van God, omdat zij niet verder kunnen kijken dan dit schelpachtige lichaam van vlees, en hun gedachten, zoals gevoelige vleugels, hen niet voorbij de enge grenzen van de hersenen kunnen dragen. Hun zwakke ogen kunnen niet die eeuwige en onvergankelijke schatten ontdekken die God heeft bereid voor hen die van Hem houden (Jesaja 64:4, 65:17). De noodzakelijke voorwaarde voor het bereiken van dit eeuwige leven is, terwijl we nog in dit lichaam zijn, dat we van de Heilige Geest door geloof die leven gevende warmte zouden moeten ontvangen die het kuikentje van zijn moeder krijgt, anders is er gevaar voor dood en eeuwig verlies.

8. Nogmaals, velen zeggen dat het ding, of het leven, dat een begin heeft, noodzakelijkerwijs ook een einde moet hebben. Dit is niet waar want, is de Almachtige, Die naar Zijn wil in staat is om van niets iets te maken, ook niet in staat om door het woord van Zijn macht onsterfelijkheid te verlenen aan datgene wat Hij heeft gemaakt? Zo niet, dan kan Hij niet de Almachtige worden genoemd. Het leven in deze wereld blijkt vatbaar voor verval en vernietiging, omdat het zich onderwerpt aan die dingen die zelf het onderwerp van verandering zijn en verval. Maar als dit leven bevrijd werd van deze veranderlijke en bederfelijke invloeden, en gebracht werd onder de hoede van de eeuwige en onveranderlijke God, Die de bron en fontein van eeuwig leven is, zou het ontsnappen uit de greep van de dood en het eeuwige leven verkrijgen.

Wat betreft degenen die in Mij geloven: "Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid, en niemand zal ze uit Mijn hand rukken" (Johannes 10:28). "Ik ben de Here God de Almachtige Die is en was en komen zal " (Openbaring 1:8).

II. ZONDE EN REDDING

SECTIE I

De discipel, - Meester, het is voor bijna iedereen duidelijk dat ongehoorzaamheid aan God en te stoppen met Hem te aanbidden zonde is, en het dodelijke resultaat is zichtbaar in de huidige toestand van de wereld. Maar wat voor een zonde is echt niet helemaal duidelijk. Alleen al in de aanwezigheid van de almachtige God en in de tegenstand tegen Zijn wil, en in Zijn eigen wereld, hoe is de zonde ontstaan?

De Meester, - 1. Het is zonde om de wil van God opzij te zetten en te leven volgens de eigen wil, het verlaten van dat wat waar en wettig is om te voldoen aan de eigen verlangens, door zo te doen denkt men gelukkig te worden. Maar door dat te doen, verkrijg je geen echt geluk of geniet je niet van echt plezier. Zonde heeft geen persoonlijkheid, zodat niemand kan zeggen dat iemand het heeft gecreëerd. Het is gewoon de naam voor een toestand of een conditie. Er is maar één Schepper en Hij is goed, en een goede Schepper zou niet iets slechts gemaakt kunnen hebben, want dat zou tegen Zijn natuur zijn. En afgezien van die ene Schepper, is er niemand anders die zonde had kunnen creëren. Satan kan alleen datgene bederven wat al gecreëerd is, want hij heeft niet de macht om iets te creëren. Dus zonde is geen onderdeel van de schepping, ook heeft het niet een onafhankelijk bestaan, zodanig dat het gecreëerd kan worden. Het is gewoon een misleidende en destructieve toestand van zijn.

Licht is bijvoorbeeld iets dat een echt bestaan heeft, maar duisternis heeft dat niet; het is slechts een toestand, de afwezigheid van licht. Dus zonde of kwaad heeft geen zelfstandig bestaan, maar eenvoudig de afwezigheid of niet-bestaan van het goede. Deze donkere toestand van het kwaad is het meest verschrikkelijk, want daardoor missen velen de juiste koers, en lijden schipbreuk op de rotsen van satan en vallen in de duisternis van de hel en zijn verloren. Om deze reden werd Ik, die het Licht van de wereld ben, in het vlees gemanifesteerd, zodat diegenen die op Mij vertrouwen niet verloren zouden gaan, want Ik red hen uit de macht van de duisternis en breng ze veilig naar dat gewenste en hemelse paradijs, waar geen naam of teken van duisternis is (Openbaring 21:23, 22:5).

2. Je vraagt je misschien af hoe deze duistere toestand van zonde in de tegenwoordigheid van de Heer van de schepping kwam. Het ontstond omdat satan en de mensen, op eigen initiatief en op een onwettige en foute manier, trachtten hun eigen verlangens uit te voeren. En als je je afvraagt waarom God de mens niet zodanig heeft gemaakt dat hij niet in zo'n toestand zou kunnen vervallen, dan is het antwoord dat als hij gecreëerd was als een machine hij nooit die staat van geluk zou hebben bereikt die alleen bereikt wordt door actie in overeenstemming met de eigen keuze. Adam en Eva vielen in de list en het bedrog van satan omdat, in hun zondeloze staat, ze niet wisten dat er zulke dingen waren als leugens en bedrog. Vóór dit alles wist satan zelf niet van het bestaan van die trots waardoor hij werd verdreven uit de hemel, want vóór hem bestond er niet zoiets als trots. En hoewel zowel bij de mens als bij satan deze toestand van zonde is opgekomen, heeft God door Zijn almachtige kracht die toestand een nieuw aspect gegeven, zodat zelfs daaruit Hij de edelste resultaten heeft voortgebracht.

Allereerst werd de grenzeloze liefde van God gemanifesteerd in de incarnatie en verlossing, die onder andere omstandigheden verborgen zou zijn gebleven; en op de tweede plaats, de verlostte, na

de bitterheid van zonde geproefd te hebben, zal meer genieten van het geluk van de hemel, net zoals na een voorproefje van bitterheid, de zoetheid van honing meer vreugde geeft. Want in de hemel zondigen zij niet meer, maar in zachtmoedigheid en gehoorzame liefde dienen zij hun Vader God, en verkeren voor altijd met Hem in blijdschap.

3. Mensen willen graag fouten in de zon en de maan ontdekken, zoals vlekken en verduisteringen, maar aan de vlekken en verduisteringen van de zonde geven zij geen aandacht. Hieruit kun je opmaken hoe groot die duisternis in de mensen is, wanneer het eigenlijke licht dat zij hebben duisternis is (Mattheüs 6:23). Net zoals het lichaam van de melaatse door zijn ziekte gevoelloos en ongevoelig wordt, zo wordt het hart en de geest van de mens vanwege de zonde afgestompt en ongevoelig en brengt hem geen gevoel van walging of pijn. Maar de tijd zal komen dat hij zal ontwaken uit zijn verschrikkelijke verwoestingen, en dan zal er geweest en tandengeknars zijn.

4. Velen die zijn ondergedompeld in de zonde zijn zich niet bewust van de last ervan, net zoals iemand die in het water duikt en tonnen water boven zich heeft, maar zich totaal niet bewust is van het gewicht totdat hij erin dreigt te verdrinken. Maar hij die uit het water komt en probeert om wat water weg te dragen, ondervindt al snel het gewicht ervan, hoe weinig hij ook draagt; en hij die de last van zijn zonde ondervindt, komt tot Mij in berouw en zal vrijelijke echte rust ontvangen, want Ik ben gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren is (Mattheüs 11:28, Lukas 19:10).

5. Het is niet nodig dat elk afzonderlijk lid van het lichaam nutteloos en zwak moet worden voordat de dood intreedt. Een zwakte van, of een klap op het hart of de hersenen zal voldoende zijn om een einde aan het leven te maken, hoe sterk en gezond andere delen van het lichaam ook zijn. Dus het giftig effect van één zonde op de geest en het hart is voldoende om het geestelijk leven niet alleen van één persoon te ruïneren, maar van een hele familie of natie, zelfs van het gehele ras. Zo was de zonde van Adam. Maar zoals één woord van Mij Lazarus uit het graf kon halen, evenzo is het voldoende om het eeuwige leven aan allen te geven.

6. Soms gebeurt het dat een dier of vogel na langdurig contact met de mens terugkeert naar zijn eigen soort, maar in plaats van het te verwelkomen vallen ze het aan en doden het, de reden daarvoor is dat, door zijn lange verblijf en bekendheid met de mens, zijn gewoonten en manier van leven volledig veranderd zijn. Als dieren andere dieren van hun eigen soort, die onder invloed van de mens gekomen zijn, niet accepteren in hun samenleving, hoe kunnen de heiligen en engelen in de hemel die zondaars dan welkom heten die in intieme relaties met slechte mensen hebben geleefd? Dit betekent niet dat heiligen en engelen geen liefde hebben voor zondige mensen, maar de heilige atmosfeer van de hemel zelf zal voor zulke mensen walgelijk zijn. Want het is duidelijk dat wanneer zondaren in deze wereld een hekel hebben aan het gezelschap van goede mensen, hoe kunnen ze dan gelukkig zijn in hun gezelschap gedurende de eeuwigheid? Voor hen zou zo'n hemel even walgelijk zijn als de hel zelf.

Denk niet dat God of Zijn volk zondaars uit de hemel zal weren en hen in de hel zal werpen, want God die Liefde is, werpt nooit iemand in de hel, en zal dat ook nooit doen. Het is het slechte leven van de zondaar dat hem naar de hel zal brengen. Lang voordat het leven eindigt komen de hemel en de hel dicht bij ons, er is in ieders hart, naar zijn goede of kwade aard, een eigen hemel of hel opgericht. Daarom, wie ernaar verlangt gered te worden van die eeuwige kwelling, laat hem waarlijk berouw

tonen over zijn zonden en zijn hart aan Mij geven, zodat door Mijn aanwezigheid met hem en de invloed van de Heilige Geest, hij voor altijd een kind van het koninkrijk van God kan worden.

7. Een rebel tegen een koning of regering in deze wereld kan zichzelf redden door toevlucht te zoeken in een ander land, maar waarheen zal een rebel tegen God vluchten voor zijn eigen veiligheid? Waar hij ook heen gaat, zelfs in hemel of hel, zal hij altijd de aanwezigheid van God vinden. (Psalm 139:7,8). Hij zal zijn veiligheid alleen vinden in berouw en onderwerping aan zijn Heer.

8. Voor Adam en Eva waren de vijgenbladeren een ontoereikende bedekking, dus God gaf ze een bekleding van dierenvellen. Zo zijn ook de goede daden van de mens net zo nutteloos als de vijgenbladeren om hem te redden van de komende toorn. Niets is voldoende, behalve Mijn mantel van gerechtigheid.

9. De mot is niet bedacht op de brandende en vernietigende kracht van de vlam, maar vliegt, gefascineerd door de schittering, in de vlam en sterft. Zo is het ook met de mens. Zonder rekening te houden met de destructieve en giftige kracht van de zonde, voelt hij alleen zijn verleiding en rent zo zijn eeuwige vernietiging tegemoet. Maar Mijn licht redt de zondaar van de dood, en schenkt hem leven en blijvend geluk. De mens werd zo gemaakt zodat hij in staat zou zijn om zich de kostbare gave van Mijn ware licht toe te eigenen.

10. Zonde is geen illusie of iets van de verbeelding, maar in deze toestand van geestelijke duisternis, door de uitoefening van de slechte wil van de mens, zijn dergelijke levende zaden van het kwaad ontstaan die voor altijd zijn geest willen infecteren en ten slotte vernietigen - net zoals pokken in een vrij korte tijd de schoonheid van een mens voor altijd zullen vernietigen, door het te veranderen in walgelijke lelijkheid. Zoals God geen verdorvenheid heeft geschapen, zo heeft Hij ook geen ziekte en lichamelijke pijnen geschapen. Ze zijn gewoon het natuurlijke probleem van de ongehoorzaamheid van de mens. Pijn en ziekte zijn ook geen dingen van de verbeelding, maar zijn de uiterlijke en zichtbare vruchten van de verborgen onzichtbare ziekte van zonde, of dat nu iemands eigen zonde is of dat van de familie waarvan men lid is. Wanneer al deze leden zich bekeren en verenigd zijn met Mij, dan circuleert Mijn gezondheid bevorderende bloed door allen, en geneest al hun interne en onzichtbare ziekten en geeft hen eeuwige gezondheid. Voor zo'n gezondheidstoestand werd de mens geschapen, zodat hij voor altijd gelukkig zou kunnen verblijven bij zijn Heer en Meester.

SECTIE II

De discipel, - Meester, tegenwoordig beschouwen sommige geleerde mannen en hun volgelingen Uw verzoening en de verlossing door bloed als nutteloos en zinloos, en zeggen dat Christus slechts een grote leraar was en een voorbeeld voor ons geestelijk leven, en dat behoud en eeuwig geluk van onze eigen inspanningen en goede daden afhangen.

De meester, - 1. Vergeet nooit dat geestelijke en religieuze ideeën minder verbonden zijn met het hoofd dan met het hart, dat de tempel is van God, en wanneer het hart vervuld is met de aanwezigheid van God is ook het hoofd verlicht. Want de geest en de ogen van het verstand zijn nutteloos zonder het ware licht, zoals de natuurlijke ogen zijn zonder daglicht. In het donker kan men een touw voor een slang aanzien, net zoals de wijzen van deze wereld geestelijke waarheid verdraaien en simpele zielen op een dwaalspoor brengen. Dus toen satan Eva verleidde, maakte hij geen gebruik van de schapen of de duif maar van de slang, het meest sluwe van alle dieren. Dus neemt hij de wijsheid van de wijzen en de vaardigheid van de geleerden, en maakt hiervan geschikte instrumenten voor zijn eigen doeleinden. Maar het is niet genoeg om geleerd en slim te zijn; men moet ook de onschuld van de duif hebben, daarom heb ik gezegd: "Wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven" (Mattheüs 10:16).

2. Mijn kruis en verzoening doen hetzelfde voor gelovigen als de koperen slang voor de Israëlieten, want wie daarnaar opkeek met de ogen van het geloof, werd gered (Numeri 21:9, Johannes 3:14,15). Er waren echter enkelen die, in plaats van te geloven, het alleen als koper beschouwden en begonnen kritiek te uiten en te zeggen: "Als Mozes een tegengif had verstrekt, of ons een krachtig medicijn zou geven of speciale medicijnen voor deze giftige slangen, dan zouden we daar wel in geloven, maar welke kracht heeft deze paal boven giftig venijn?" Ze stierven allemaal. In deze dagen zullen ook degenen die klagen over de methode van redding die God heeft aangesteld sterven vanwege het gif van hun eigen zonde.

3. Een jongeman viel van een steile rotswand en raakte zo gewond en verloor zoveel bloed dat hij op het punt stond te sterven. Toen zijn vader hem naar de dokter bracht, zei hij: "Het leven is het bloed en de hoeveelheid bloed van deze jongeman is bijna weggevoerd; maar als iemand bereid is om zijn eigen leven op te offeren kan hij herstellen, anders zal hij sterven." De vader, wiens hart overvloedde van liefde voor zijn zoon, bood zijn eigen bloed aan en dit werd geïnjecteerd in aderen van de jongen waarna hij herstelde. De mens is gevallen van de berg van heiligheid en ligt gebroken en gewond door zijn zonden, en door die wonden is zijn geestelijk leven weggeëbd en hij is dicht bij de dood. Maar voor hen die in Mij geloven, stort Ik Mijn eigen eeuwig en geestelijk bloed, opdat zij gered kunnen worden van de dood en het eeuwige leven verkrijgen. Voor dit doel ben Ik gekomen opdat zij leven hebben en overvloed hebben (Johannes 10:10), en zo voor eeuwig leven.

4. In de oudheid was het mensen verboden om het bloed van dieren te drinken, of om bepaald voedsel te eten, in de overtuiging dat ze op deze manier aan bepaalde ziekten zouden ontkomen; en ook omdat, zoals een mens een dierlijk lichaam heeft, zijn dierlijke neigingen kunnen worden versterkt door vlees te eten en bloed te drinken. "Want Mijn vlees is het ware voedsel en Mijn bloed is de ware drank" (Johannes 6:55), want zij geven geestelijk leven, en door hen worden perfecte gezondheid en hemelse blijdschap en vreugde ontvangen.

5. De vergeving van zonden betekent niet volledige redding, want dat kan alleen maar komen door volmaakte vrijheid van zonde. Want het is mogelijk dat een mens sterft aan de ziekte van zijn zonde, hoewel hij daarvoor volledige gratie heeft ontvangen. Bijvoorbeeld; de hersenen van een man waren aangetast als gevolg van een al lang bestaande ziekte, en onder invloed van die aantasting viel hij een andere man aan en doodde hem. Toen de doodstraf over hem werd uitgesproken, legden zijn familieleden de omstandigheden uit en riepen om genade voor hem, en hij kreeg gratie voor de zonde van moord. Maar toen zijn vrienden nog onderweg waren om hem het goede nieuws te vertellen, stierf hij aan de ziekte die de reden was waardoor hij de moord had gepleegd.

Welk voordeel had deze gratie voor de moordenaar? Zijn echte veiligheid zou de genezing van zijn ziekte zijn, en dan zou hij echt gelukkig zijn geweest met zijn gratie. Om deze reden werd ik gemanifesteerd in het vlees opdat ik boetvaardige gelovigen van de ziekte van de zonde, van de straf en van de dood zou kunnen bevrijden; en daarmee zowel oorzaak als gevolg zou wegnemen. Ze zullen niet sterven in hun zonden, want ik zal hen redden (Mattheüs 1:21), en zij zullen overgaan van de dood om erfgenamen van het eeuwige leven te worden.

6. Voor veel mensen is het leven vol gevaren, en ze zijn als die jager die een honingraat in het oog kreeg die aan een tak hing van een overhangende boom boven een rivier. Omhoog geklommen, begon hij te genieten van de honing, zich onbewust van het feit dat hij in doodsgevaar verkeerde, want in de rivier onder hem lag een krokodil met open kaken te wachten om hem te verslinden, terwijl aan de voet van de boom zich een groep wolven had verzameld die wachtten totdat hij naar beneden kwam. Erger nog, de wortels van de boom waarin hij zat waren weggevreten door een insect en het stond op het punt van omvallen. Even later viel het om, en de onoplettende jager werd de prooi van de alligator. Dus ook de menselijke geest, genesteld in het lichaam, geniet voor een korte tijd van het bedrieglijke en vluchtige genot van de zonde, zonder eraan te denken dat het zich allemaal in het midden van deze angstaanjagende jungle van de wereld afspeelt. Daar zit satan klaar om het aan stukken te scheuren, en de hel, zoals een alligator, wacht met open mond, om het naar beneden door te slikken, terwijl, het ergste van alles, het kleine onzichtbare insect van de zonde de wortels van het lichaam en het leven heeft weggevreten. Spoedig valt de ziel neer en wordt een eeuwige prooi voor de hel. Maar de zondaar die tot Mij komt zal ik verlossen van de zonde, van satan en van de hel, en ik zal hem eeuwige vreugde geven", welke niemand van u zal wegnemen" (Johannes 16:22).

7. Satan trekt met listige spraak en verlokkingen mensen naar zich toe en slikt ze gewoon in zoals een slang kleine vogels fascineert door de aantrekkingskracht van haar glinsterende ogen, en een prooi van hen maakt. Maar aan hen die in Mij geloven geef ik bevrijding van die oude slang en van de verleidingen van deze ziel-vernietigende wereld. Ik zet ze vrij zodat ze, als een vogel, gemakkelijk weerstand kunnen bieden aan de kracht van de zwaartekracht die in de aarde is en vrij kunnen vliegen door de open hemel, ze klimmen op de vleugels van gebed en bereiken eindelijk de veilige verblijfplaats van hun geliefde huis, getrokken door de zoete attracties van Mijn liefde.

8. Net zoals een man met geelzucht alles geel ziet, dus voor de zondaar en de filosoof neemt de waarheid dezelfde vorm en manier aan van zijn zonden of zijn theorieën, en het zal niemand verbazen als zulke mensen een stap verder gaan en Mij als een zondaar beschouwen zoals zichzelf. Maar Mijn werk, dat is de redding van zondaars, is niet afhankelijk van de goede mening van de wereld, maar beweegt voor altijd op zijn ongestoorde manier in de levens van gelovigen. Net als Levi,

nog steeds in de lendenen van Abraham, tienden betaalde aan Mij al was hij nog niet geboren, dus alle generaties gelovigen hebben in Mij, aangeboden op het kruis, de verzoening en het losgeld voor hun zonden, hoewel ze op dat moment zelfs niet waren geboren; want deze redding is voor alle mensenrassen in de wereld.

9. Dit gezegde, dat een mens door eigen inspanning en goede werken verlossing kan verwerven, is dwaas en absurd zolang de man niet wedergeboren is. Wereldheersers en leraren van moraliteit zeggen, "Word goed door goed te doen", maar dit is wat Ik zeg: "Word zelf goed voordat je goede werken doet." Wanneer dat nieuwe en goede leven is aangebroken, zullen goede daden vanzelfsprekend zijn.

Het is alleen maar een dwaas die zal zeggen dat een bittere boom door voortdurend vrucht te dragen uiteindelijk zoete vruchten zal voortbrengen. In feite kan een bittere boom zoet worden door te worden geënt op een zoete boom, zodat het leven en de eigenschappen die eigen zijn aan de zoete boom zullen overgaan in de bittere en zijn natuurlijke bitterheid zal overheersen. Dit is wat we een nieuwe schepping noemen. Zo ook heeft de zondaar het verlangen om te doen wat goed is, en toch is het enige resultaat zonde; maar als hij berouw heeft en door geloof is geënt in Mij dan sterft de oude mens in hem, en hij wordt een nieuw schepsel. Dan vanuit dit nieuwe leven dat zijn oorsprong vindt in de redding, komen goede daden voort als vrucht, en deze vrucht blijft voor altijd.

10. Er zijn velen die uit ervaring hebben geleerd dat de natuurlijke goedheid van de mens geen ware vrede van hart kan geven, noch kan het hem een zekerheid van redding of eeuwig leven geven. De jongeman die tot Mij kwam op zoek naar het eeuwige leven, is een goed voorbeeld. Zijn eerste gedachte met betrekking tot Mij was verkeerd, net als dat van sommige wereldwijze mannen en hun volgelingen op dit moment. Hij dacht dat Ik een van die leraren zou zijn die als witte graven zijn, en in wiens leven geen greintje van echte goedheid is. Daarom zei Ik tegen hem: "Waarom vraag je Mij naar goedheid? Niemand is goed behalve Eén." Maar hij zag in Mij niet de ene gever van goedheid en leven, en toen Ik probeerde hem toe te laten tot Mijn gezelschap en hem een echt goede man te maken en het leven te schenken, werd hij bedroefd en verliet Mij. Zijn leven maakt echter één ding volkomen duidelijk, en dat is dat het houden van de geboden en zijn goedheid hem geen voldoening schonk of hem de zekerheid van het eeuwige leven gaf. Als zijn goede werken hem vrede hadden geschonken, zou hij niet naar Mij toegekomen zijn om Mij vragen te stellen, maar als hij Mij aanvaard had, dan zou hij Mij niet in droefheid verlaten hebben, maar, gelovend in Mijn woorden, zou hij blij zijn weggegaan.

Niet lang daarna herkende de jongeman Paulus Mij, en de wens van zijn hart werd volledig vervuld. In plaats van zich af te keren van verdriet, gaf hij alles op wat hij had en volgde Mij (Filippenzen 3:6-15). Dus iedereen die ophoudt te vertrouwen in zijn eigen gerechtigheid en Mij volgt zal van Mij ware vrede en eeuwig leven ontvangen.

III. GEBED

SECTIE I

De discipel, - Soms wordt deze vraag gesteld: "Omdat God zich volledig bewust is van onze behoeften, en weet hoe Hij hierin het beste kan voorzien, niet alleen voor het goede, maar ook voor het kwade, hoe zouden we hierover tot Hem moeten bidden? Of onze behoeften nu tijdelijk of geestelijk zijn, kunnen we door onze gebeden de wil van God veranderen?"

De Meester, - 1. Degenen die zo'n vraag stellen, laten duidelijk zien dat ze niet weten wat gebed is. Ze hebben geen gebedsvol leven geleid, anders zouden ze weten dat bidden tot God geen vorm van bedelen is. Gebed bestaat niet in een poging om van God de dingen te verkrijgen die noodzakelijk zijn voor dit leven. Gebed is een poging om met God Zelf, de Auteur van het leven, een relatie te krijgen en wanneer we Hem hebben gevonden, Die de bron van leven is, en in gemeenschap met Hem zijn gekomen, dan is alles van heel het leven voor ons, en met Hem alles wat ervoor zorgt dat het leven perfect is. Aan boosdoeners geeft God, uit liefde voor hen, wat nodig is voor hun leven in deze wereld, maar hun geestelijke noodzakelijkheden laat Hij zelfs niet aan hen zien, omdat zij geen geestelijk leven hebben.

Als Hij zulke geestelijke zegeningen zou schenken, zouden ze niet in staat zijn het te kunnen waarderen. Maar voor degenen die geloven dat geschenken van beide soorten worden geschonken, vooral geestelijke zegeningen, is het resultaat dat zij al heel gauw weinig aandacht meer schenken aan tijdelijke zegeningen, want hun liefde richten zij meer op het onzichtbare en geestelijke. We kunnen de wil van God niet veranderen, maar de persoon die bidt kan de wil van God met betrekking tot zichzelf ontdekken. Want voor dit soort mensen maakt God Zichzelf openbaar in de verborgen kamer van het hart, en houdt gemeenschap met hen; en wanneer Zijn genadige doeleinden voor hun bestwil blijken te zijn, dan gaan de twijfels en moeilijkheden waarover zij klagen voor altijd voorbij.

2. Gebed is als het ware een inademing van de Heilige Geest, en God giet Zijn Heilige Geest in het leven van degenen die bidden zodat zij "levende zielen" worden (Genesis 2:7; Johannes 20:22). Ze zullen nooit sterven, want de Heilige Geest giet zichzelf door middel van gebed in hun geestelijke longen, en vult hun geest met gezondheid en kracht en eeuwig leven.

God, die Liefde is, heeft aan alle mensen die dingen gegeven die voor zowel het geestelijke als het tijdelijke leven noodzakelijk zijn, maar omdat Hij redding en zijn Heilige Geest vrijelijk aan iedereen aanbiedt, worden ze gemakkelijk onder gewaardeerd. Maar gebed leert ons om hen te waarderen, omdat ze net zo nodig zijn als lucht en water, warmte en licht, zonder welke het leven onmogelijk is. De dingen voor ons geestelijk leven heeft God vrijelijk verstrekt, maar de mensen denken hier zo lichtvaardig over dat zij geen dankbaarheid tonen tegenover hun Schepper; maar aan de andere kant, Zijn geschenken van goud, zilver en kostbare juwelen, die schaars zijn en met grote moeite verkregen, waarderen zij ten zeerste, hoewel met dergelijke dingen de honger en de dorst van het lichaam niet kunnen worden gestild, noch de verlangens van het hart worden bevredigd. Met zo'n dwaasheid handelen mensen van de wereld met betrekking tot geestelijke dingen, maar aan de mens van het gebed wordt ware wijsheid en eeuwig leven gegeven.

3. Deze wereld is als een wijdverspreide oceaan waarin mensen wegzinken en verdrinken, maar zeedieren blijven zelfs in het diepste water gewoon leven, omdat ze af en toe naar de oppervlakte

komen, hun mond openen en een bepaalde hoeveelheid lucht inademen, waardoor ze kunnen leven in de diepten. Dus degenen die naar de oppervlakte van deze oceaan van leven komen, ademen door middel van privégebed de leven gevende Geest van God in, en vinden zelfs in deze wereld leven en veiligheid.

4. Hoewel vissen hun hele leven in het zoute water van de zee doorbrengen, worden ze zelf toch niet zout, omdat ze leven in zich hebben; dus de mens van gebed, hoewel hij in deze, door zonde verontreinigde, wereld moet leven, blijft vrij van de zondige smet, omdat door middel van gebed zijn leven in stand wordt gehouden.

5. Net zoals het zoute water van de zee omhoog wordt getrokken door de hete stralen van de zon, en geleidelijk de vorm van wolken aanneemt, en zo in zoet en verfrissend water verandert en als regenbuien op de aarde valt (want het zeewater, als het omhoog gaat, laat het zout en de bitterheid achter), dus wanneer de gedachten en verlangens van de gebedsmens als mistige uitwasemingen van de ziel omhoog stijgen, zuiveren de stralen van de Zon der Gerechtigheid hem van alle zondige smetten, en zijn gebeden worden een grote wolk die uit de hemel neerdaalt als een zegenende bui, waardoor velen op aarde verkwikking krijgen.

6. De watervogels brengen hun leven grotendeels door met zwemmen in het water, maar als zij vliegen zijn hun veren toch volkomen droog, zo hebben mensen van gebed hun verblijfplaats in deze wereld, maar wanneer de tijd komt voor hen om te vliegen dan gaan ze van deze door zonde vervuilde wereld over en komen zonder vlek of rimpel aan bij hun eeuwige huis van rust.

7. Het schip is helemaal op zijn plaats in het water, maar om het water in het schip te laten lopen is zowel ongeschikt als gevaarlijk. Dus voor een mens is het correct om zijn verblijfplaats in deze wereld te hebben en het is goed voor hemzelf en anderen, want als hij zichzelf in leven houdt, is hij in staat om hen te helpen samen met hem in de schuilplaats van het leven aan te komen. Maar als de wereld zijn weg naar zijn hart weet te vinden, betekent dat dood en verwoesting voor hem. Daarom bewaart de man van het gebed altijd zijn hart voor Hem die het heeft gevormd om Zijn tempel te zijn, en dus rust hij veilig zowel in deze wereld als in die wereld die nog gaat komen.

8. We weten allemaal dat het onmogelijk is om zonder water te leven; maar als we erin wegzinken, stikken we en gaan we dood. Hoewel we water moeten gebruiken en drinken, moeten we er niet in vallen en erin wegzinken. Daarom moeten de wereld en wereldse dingen met beleid worden gebruikt, want zonder hen is leven niet alleen moeilijk maar ook onmogelijk. Met dit specifieke doel creëerde God de wereld opdat de mensen er gebruik van zouden kunnen maken, maar de mensen moeten zichzelf daarin niet verdrinken, want aldus wordt de adem van het gebed gestopt en komen zij om.

9. Als men stopt met een leven van gebed te leven, begint het leven van de geest te falen, dan worden die wereldse dingen die bedoeld zijn om nuttig te zijn, pijnlijk en vernietigend. De zon brengt, door zijn licht en warmte, alle plantaardige dingen tot leven en bloei, maar zorgt er ook voor dat ze kunnen verdorren en afsterven. De lucht geeft ook leven en kracht aan alle levende wezens, maar is zelf de oorzaak van hun ontbinding. Daarom "*Waak en bid.*"

10. We zouden zo in deze wereld moeten leven dat, hoewel we erin leven, we er niet toe behoren, en dan zullen de dingen van deze wereld in plaats van kwetsend, nuttig zijn, en zullen de groei van

het geestelijke leven helpen bevorderen; maar alleen op deze voorwaarde, dat de geest altijd zijn gezicht naar de Zon van Gerechtigheid gericht houdt. Zo gebeurt het soms dat in een stukje onreine en smerige grond bloemen opkomen en gaan bloeien, en de zoete geur van de bloemen overheerst de onaangename geur van die plek.

De planten die zich naar de zon keren, ontvangen er licht en warmte van, en het aardse slijk, in plaats van kwetsend te zijn voor de planten, bevrucht hen en helpt hen te groeien en te bloeien. Dus ook de mens van gebed keert zijn hart naar Mij, terwijl hij bidt, en ontvangt van Mij licht en warmte, en te midden van de vieze geuren van deze slechte wereld verheerlijkt de zoete geur van zijn nieuwe en heilige leven Mij, en er zijn in hem niet alleen zoete geuren geproduceerd, maar ook vruchten die eeuwig zullen blijven.

SECTIE II

1. Bidden betekent niet dat God ons zonder gebed niets zou geven of dat Hij niet op de hoogte zou zijn van onze behoeften, maar het heeft dit grote voordeel, dat in de houding van het gebed de ziel het beste in staat is om de Gever van de zegen te ontvangen, evenals de zegeningen die Hij verlangt te schenken. Daarom was het zo dat de volheid van de Geest niet op de eerste dag op de apostelen werd uitgestort, maar na tien dagen van speciale voorbereiding.

Als iemand een zegen zou krijgen zonder dat hij er speciaal op voorbereid was, zou hij dat ook niet voldoende kunnen waarderen, en het ook niet lang vast kunnen houden. Bijvoorbeeld, omdat Saul de Heilige Geest en het koningschap verkreeg zonder ernaar te zoeken, verloor hij beide al snel, want hij was niet van huis vertrokken om de Heilige Geest te verkrijgen, maar om naar zijn verloren ezels te zoeken (1 Samuel 9:3; 10:11; 15:13-14; 31:4).

2. Alleen de mens van het gebed kan God aanbidden in geest en waarheid. Anderen zijn als een gevoelige plant; tijdens de aanbidding, beïnvloed door de lessen en de aanwezigheid van de Heilige Geest, verschrompelden ze als het ware, en als ze hun hoofden buigen, worden ze ernstig, maar voordat ze opfleurden hebben zij de kerk verlaten en zijn gewoon doorgegaan zoals voorheen.

3. Als we niet goed zorgen voor een boom of een struik die goede vruchten of bloemen moet voortbrengen, zal het degenereren en terugkeren naar zijn verwilderde staat. Op dezelfde manier zal de gelovige, door de verwaarlozing van gebed en het geestelijk leven, ophouden om in Mij te blijven, hij zal door deze zorgeloosheid afvallen van die staat van gelukzaligheid en weer wegzinken in zijn oude, zondige wegen, en verloren gaan.

4. Als we een kraanvogel op de oever van een plas of meer stil zien staan, zouden we uit zijn houding kunnen opmaken dat hij mijmert over de glorie van God of over de uitstekende kwaliteit van het water. Maar dat is helemaal niet zo! Hij staat daar uren roerloos, maar op het moment dat hij een kikker of kleine vis ziet springt hij erop en slokt het in. Precies zo is de houding en methode van velen met betrekking tot gebed en geestelijke meditatie. Zittend aan de oever van de grenzeloze oceaan van God, geven ze geen aandacht aan Zijn grootsheid en liefde, of aan Zijn goddelijke natuur die reinigt van de zonde en de hongerige ziel bevredigt, maar zijn in gepeins verzonken hoe ze een speciaal gewenst object in bezit kunnen krijgen, waardoor ze zich vollediger kunnen overgeven aan de geneugten van deze vergankelijke wereld. Zo keren ze zich af van de fontein van ware vrede en dompelen ze zich onder in de afnemende vreugde van deze wereld, zodat zijzelf ook sterven en verdwijnen.

5. Water en benzine komen beide uit de aarde, en hoewel ze op elkaar lijken en er zelfs hetzelfde uitzien, zijn ze in de natuur en het doel waarvoor ze gebruikt worden exacte tegenpolen, want de een dooft het vuur en de ander doet het vuur juist oplaaien. Zo is het ook met de wereld en zijn schatten, het hart en zijn dorst naar God zijn op gelijke wijze door Hem geschapen. Het resultaat van de poging om het hart te bevredigen met de rijkdom en trots en eer van deze wereld is hetzelfde als iemand die probeert een vuur met benzine te blussen, want het hart kan alleen maar rust en tevredenheid vinden in Hem die beide heeft geschapen en het begerige verlangen waarvan men zich bewust is (Psalm 42:1,2). Daarom, wie nu tot Mij komt, zal Ik hem dat levende water geven, zodat hij nooit meer dorst zal hebben, maar het zal in hem een waterbron zijn, die opspringt in het eeuwige leven (Johannes 4:14).

6. Mensen proberen tevergeefs vrede te vinden in de wereld en in de dingen van de wereld, maar de ervaring leert dat echte vrede en voldoening niet in hen te vinden zijn. Ze lijken op de jongen die een ui vond en zijn schil begon af te pellen in de hoop iets erin te vinden, net zoals je in een doos iets vindt als je het deksel eraf haalt. Maar zijn verwachting kwam helemaal niet uit want hij vond niets anders dan de laatste schil, want een ui is niets anders dan een verzameling schillen. En deze wereld en alles wat erbij hoort heeft bewezen alleen maar ijdelheid der ijdelheden te zijn (Prediker 12:8), totdat de mensen de ware fontein van de vrede ontdekken (Jesaja 55:1; Jeremia 2:13; Openbaring 22:17).

7. De wereld is als een luchtspiegeling en degene die naar de waarheid zoekt, in de hoop iets te vinden om zijn dorstige geest te bevredigen, begint ernaar te zoeken, maar vindt niets anders dan teleurstelling en wanhoop. Het water van het leven kan niet worden gevonden in door de mens gemaakte tanks of in gebarsten waterbakken; maar degenen die Mij in gebed en met een zuiver hart benaderen zullen het vinden in Mij, die de bron van het levende water is, en die daaruit voldoening, versterking en eeuwig leven kunnen verkrijgen (Jesaja 55:1; Jeremia 2:13; Openbaring 22:17).

8. Een vrouw liep, met haar kind in haar armen op een bergpad en toen het kind, dat een mooie bloem zag, uit zijn moeders armen sprong viel het hals over kop van de berg, sloeg met zijn hoofd op een rots en stierf ter plekke. Nu is het volkomen duidelijk dat de veiligheid en het levensonderhoud van het kind aan de borst van zijn moeder te vinden waren, en niet in die fascinerende bloemen die de oorzaak van zijn dood waren. Zo handelt de gelovige wiens leven geen leven van gebed is. Wanneer hij oog krijgt voor de vluchtige en fascinerende genoegens van het wereld vergeet hij Mijn liefde en zorg die veel groter zijn dan die van de moeder, en als hij die geestelijke melk die Ik hem geef veronachtzaamt, springt hij als het ware uit Mijn armen en gaat verloren.

9. Het levensonderhoud dat de moeder biedt is zo geregeld dat het niet verkregen kan worden zonder enige inspanning van de kant van de baby. Zo ook kunnen Mijn kinderen die Ik in Mijn boezem draag de geestelijke melk, die in staat is om hun ziel te redden, niet verkrijgen zonder te zoeken. En zoals het kind niet geleerd hoeft te worden, maar instinctief weet waar en hoe het voedsel te verkrijgen is, zo weten degenen die geboren zijn uit de Geest door een geestelijk instinct, en niet door wereldse filosofie of wijsheid, hoe te bidden en van Mij, hun geestelijke Moeder, de melk van het eeuwige leven te verkrijgen.

10. Ik heb in de natuur van de mens honger en dorst gebracht, zodat hij niet in pure achteloosheid zichzelf als God mag beschouwen, maar dat hij elke dag herinnerd mag worden aan zijn behoeften en dat zijn leven is verbonden met het leven en het bestaan van Iemand die hem heeft geschapen. Aldus bewust gemaakt van zijn gebreken en behoeften, kan hij in Mij blijven en Ik in hem, en dan zal hij altijd in Mij zijn geluk en vreugde vinden.

SECTIE III

1. Bidden is als het ware spreken met Mij, en zo in gemeenschap met Mij te blijven om steeds meer zoals Ik te worden. Er is een soort insect dat zich voedt met gras en groene bladeren en er ook tussen leeft en daardoor dezelfde kleur krijgt. Ook de ijsbeer die leeft en woont in de witte sneeuw heeft dezelfde sneeuwwhitheid, en de Bengaalse tijger draagt op zijn vacht de sporen van het riet waartussen het leeft. Dus degenen, die door middel van gebed in gemeenschap met Mij blijven nemen, met de heiligen en engelen, deel aan Mijn Natuur, en worden gevormd naar Mijn beeld en worden zoals Ik.

2. Toen slechts een korte tijd Petrus, Jakobus en Johannes in gemeenschap met Mij op de Berg waren, toonde Ik hen iets van Mijn glorie, en slechts twee van alle heiligen, alleen Mozes en Elias, verschenen aan hen; ze waren zo geboeid door die korte glimp van hemelse glorie dat ze drie tenten wensten op te richten om daar te kunnen wonen (Mattheüs 17:1-5). Hoe geweldig zal het geluk dan wel niet zijn van degenen die in Mij blijven, en met ontelbare heiligen en engelen binnengaan in hun lang verwachte hemel, en deel hebben met Mij aan Mijn volle glorie, die geen verlies of schaduw van verandering kent (Johannes 17:24; Jakobus 1:17). De man van het gebed zal nooit alleen zijn, maar hij zal voor altijd bij Mij en Mijn heiligen blijven (Mattheüs 28:20; Zacharia 3:7-8).

3. Het is geen groot goed om controle te krijgen of gebruik te maken van wilde dieren, bliksem, wind en licht en andere krachten van de natuur, maar om de heerschappij over de wereld en satan en jezelf te verwerven, met al zijn passies, is waarachtig een zeer gewichtig en noodzakelijk iets. Alleen aan degenen die een leven van gebed leiden geef Ik de kracht om alle macht van de vijand te overwinnen (Lukas 10:17,20), zodat, zelfs terwijl zij in deze wereld leven, zij met Mij verblijven in de hemelse gewesten (Efeziërs 2:6), en satan, die van beneden is terwijl zij van boven zijn, is nooit in staat om hen te bereiken, maar zij blijven voor altijd bij Mij in veiligheid en zonder een greintje angst.

Hoewel de mensen nu controle over de krachten van de natuur hebben gekregen, kunnen ze niet buiten de grenzen van het luchtruim reizen, terwijl de man van gebed, die satan en zichzelf beheerst, zich kan uitstrekken naar de eeuwige hemel.

4. Net zoals de bij het zoete sap van de bloemen verzamelt en het verandert in honing zonder hun kleur of geur aan te tasten, zo verzamelt de gebedsmens geluk en profiteert hij van alles van Gods schepping zonder deze geweld aan te doen. Zoals bijen ook hun honing verzamelen van allerlei soorten bloemen op totaal verschillende plaatsen en het in de honingraat opslaan, zo verzamelt de man van God zoete gedachten en gevoelens van elk deel van de schepping, en in gemeenschap met zijn Schepper verzamelt hij in zijn hart de honing van de waarheid, en in voortdurende vrede met Hem proeft hij, te allen tijde en op alle plaatsen, met smaak de zoete honing van God.

5. Nu is het de tijd om de olie van de Heilige Geest te verkrijgen en in de vaten van ons hart te bewaren, zoals de vijf wijze maagden het deden (Mattheüs 25:1-13); anders zal ons, net als de vijf dwazen, niets dan verdriet en wanhoop overkomen. Nu moet je ook het manna verzamelen voor de ware Sabbat, anders zal er niets anders dan verdriet en ellende voor je zijn (Exodus 16:15,27). "Bid dat uw vlucht niet zal plaatsvinden in de winter en ook niet op een sabbat. Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal" (Mattheüs 24:20).

6. Op dezelfde manier zoals het klimaat een verandering teweegbrengt in vorm, kleur en groeivormen in planten en bloemen, zullen degenen die gemeenschap met Mij onderhouden, een ontwikkeling van hun geestelijke aard in gewoonte, uiterlijk en gezindheid ondergaan; en door de oude mens af te leggen worden ze getransformeerd naar Mijn eigen glorieus en onvergankelijk beeld.

Met Mijn vinger schreef Ik op de grond de zondige staat van ieder van degenen die, ongeacht hun innerlijke slechtheid, de vrouw brachten, die betrapt was op overspel, om haar te veroordelen, waardoor zij haar één voor één verlieten en geërgerd en beschaamd weggingen. Met Mijn vinger wijs Ik in het geheim ook naar de wonden van de zonden van Mijn dienaren, en wanneer zij zich bekeren, genees Ik hen door hen met dezelfde vinger aan te raken; en op dezelfde manier zoals een kind de vinger van zijn vader grijpt en met hem mee wandelt, zo leid Ik met Mijn vinger Mijn kinderen langs de weg van deze wereld naar hun huis van rust en eeuwige vrede (Johannes 14:2,3).

7. Dikwijls bidden de mensen in Mijn naam tot de Vader, maar verblijven niet in Mij, dat wil zeggen, zij nemen Mijn naam in hun mond en op hun lippen, maar niet in hun hart en hun leven. Dat is de reden waarom ze niet krijgen waarvoor ze bidden. Maar wanneer Ik in hen blijf en zij in Mij dan ontvangen ze ook wat ze vragen van de Vader, omdat ze, in die toestand, bidden onder de leiding van de Heilige Geest. De Heilige Geest laat hen zien wat de Vader zal verheerlijken en wat het beste zal zijn voor hen zelf en voor anderen. Anders krijgen ze net zo'n antwoord als een slechte zoon kreeg van een gouverneur die zijn vader met veel moed en eer had gediend. Toen de zoon een petitie presenteerde in de naam van zijn vader en vroeg om wat werk en steun, wees de gouverneur hem op zijn slechte leven en gewoonten, en zei: "Verzoek mij niet iets in de naam van uw vader, maar ga eerst handelen en wandelen volgens zijn voorbeeld. Laat zijn hoge waardigheid niet alleen op je lippen zijn, maar draag het uit in je leven, en dan zal je petitie worden aanvaard."

8. Tussen de gebeden van degenen die Mij aanbidden en prijzen met alleen hun lippen en die van hen die dat vanuit hun hart doen, bestaat een zeer groot verschil. Bijvoorbeeld iemand die een ware aanbidder was bad voortdurend voor een ander dat zijn ogen zouden worden geopend en dat hij de waarheid zou accepteren, terwijl de ander een aanbidder in naam was en in zijn vijandigheid vaak bad tegen mijn ware aanbidder dat hij met blindheid zou worden geslagen. Eindelijk werden de gebeden van de ware aanbidder verhoord door de liefhebbende wil van God, en degene die voorheen alleen maar een huichelaar was ontving geestelijk inzicht. Met zijn hart vol van vreugde werd deze man een echte gelovige en een oprechte en blijvende broer van Mijn ware dienaar.

9. Gebed maakt dingen mogelijk voor mensen die zij anders onmogelijk zouden vinden, en zij ervaren zulke prachtige dingen in het leven die niet alleen tegengesteld zijn aan de regels en meningen van wereldse wijsheid, maar die als onmogelijk beschouwd worden. Wetenschappers herkennen niet dat Hij die alle dingen ordelijk heeft geschapen en wetten voor hen heeft gemaakt, niet achter de tralies van Zijn eigen wetten opgesloten kan worden. De wegen van de grote Wetgever zijn ondoorgrondelijk, omdat Zijn eeuwige wil en doel de zegen en welvaart van al Zijn schepselen is, en de reden dat de natuurlijke mens dit feit niet kan bevatten, is omdat geestelijke dingen alleen geestelijk onderscheiden kunnen worden (1 Korintiërs 2:14).

Het grootste van alle wonderen is de nieuwe geboorte van de mens en voor de mens die dit wonder heeft meegemaakt wordt alles mogelijk. In erg koude landen komt een dicht gevroren rivier vrij vaak

voor, want wanneer het oppervlak van die rivier hard bevroren is, stroomt het water eronder nog steeds vrij door, maar de mensen steken gemakkelijk en veilig op het ijs de rivier over. Maar als men dit zou vertellen aan mensen die constant transpireren in de hitte van een tropisch klimaat, zouden ze meteen zeggen dat zo iets onmogelijk was en tegen de natuurwetten in. Er is hetzelfde grote verschil tussen degenen die wedergeboren zijn en door gebed hun geestelijk leven in stand houden, en zij die wereldse levens leiden en alleen materiële dingen waarderen, en zo volkomen onwetend zijn van het leven van de ziel.

10. Hij die door het gebed verlangt om van God de zegening van een geestelijk leven te verkrijgen, moet geloven en gehoorzamen zonder vragen te stellen. De man die met een verschrompelde hand naar Mij toe kwam, en Ik hem beval om zijn hand uit te strekken, gehoorzaamde onmiddellijk, en zo werd zijn hand net zo gezond als de andere (Mattheüs 12:10-13). Maar veronderstel dat hij in plaats van die onmiddellijke gehoorzaamheid begon te argumenteren en zei: "Hoe kan ik mijn hand uitstrekken? Als ik dat had kunnen doen, waarom zou ik dan naar U toe zijn gekomen? Maak eerst mijn hand gezond, en dan zal ik in staat zijn om hem uit te strekken." Dit alles zou zeer redelijk hebben geklonken, maar zijn hand zou nooit genezen zijn geworden.

Hij die bidt, moet geloven en gehoorzaam zijn, en zijn zwakke en verdorde handen naar Mij in gebed uitstrekken, en dan zal Ik hem geestelijk leven geven, en naar zijn behoefte zal het hem worden geschonken (Mattheüs 21:22).

IV. DIENSTBAARHEID

SECTIE I

De discipel, - Meester, wat is de werkelijke betekenis van dienstbaarheid? Is het dat we de Schepper dienen en dan zijn schepselen omwille van Hem? Is de hulp van de mens, die tenslotte maar een worm is, van enige waarde voor God in de zorg voor zijn grote gezin, of heeft God de hulp van de mens nodig om zijn schepselen te beschermen of te behouden?

De Meester, - 1. Dienstbaarheid betekent de activiteit van het geestelijke leven en is het natuurlijke offer ingegeven door liefde. God, die Liefde is, is altijd actief in de zorg voor Zijn schepping, en Zijn verlangen is dat Zijn schepselen en vooral de mens, die Hij naar Zijn eigen beeld en gelijkenis heeft gevormd, nooit inactief zouden zijn. In de zorg en het behoud van Zijn schepselen heeft God de hulp van niemand nodig, want Hij creëerde ze op zo'n manier dat ze zonder Zijn hulp niet konden blijven bestaan, en Hij is het die alles heeft verschaft wat nodig is om aan hun verlangens te voldoen. Echte dienstbaarheid aan anderen heeft het grote voordeel dat het degene helpt die dient - net zoals het jou in Tibet is overkomen. Toen je in doodsangst was vanwege de bittere kou, zag je iemand die bedolven onder de sneeuw op het punt van sterven lag, je ging naar hem toe, tilde hem op je schouders en droeg hem met je mee, en de inspanningen die je hebt geleverd produceerden warmte in je lichaam die ook zijn lichaam verwarmde en hij en jij werden gered, zodat je door het redden van hem je eigen leven redde. Dit is het gevolg van echte dienstbaarheid. Niemand kan alleen voor zichzelf leven zonder hulp van anderen. Mocht iemand hulp van een ander ontvangen, en niet bereid is om soortgelijke hulp terug te geven als hij kan, dan zou zo'n ondankbare kerel geen recht hebben om enige hulp van wie dan ook te verwachten.

2. Totdat een mens in dienstbaarheid aan God en mens gaven en krachten inbrengt waarmee God hem heeft begiftigd, zal hij van God niet de hulp ontvangen die Hij alleen kan schenken. Zodra de mens zijn deel doet zal God het voltooien. Bijvoorbeeld het verwijderen van de steen van het graf van Lazarus was mensenwerk, en het was niet nodig voor God om dit door Zijn kracht tot stand te brengen; maar toen het volk de steen had weggerold, deed God, dat ben Ikzelf, wat boven de kracht en vaardigheid van de mens was, want Ik gaf leven aan de doden. Zelfs daarna was er werk voor de mens te doen in het losmaken van de grafklaren van Lazarus zodat hij volkomen vrij zou zijn (Johannes 11:39,41,44).

Dus met betrekking tot hen die dood zijn in de zonde. Het is het werk van Mijn discipelen om de grafstenen van belemmering en moeite weg te rollen, maar het schenken van leven is Mijn werk. Vaak ook, blijven sommigen die geestelijk leven hebben ontvangen nog steeds verslaafd aan hun oude slechte gewoonten en verkeerde relaties, en het is de plicht van Mijn kinderen om hen in perfecte vrijheid te leiden; en om deze geweldige dienst te kunnen leveren moeten ze altijd alert zijn in hart en ziel.

3. Een zekere koning sprak op zijn sterfbed als volgt tot zijn trouwe dienaar: "Het is mijn gewoonte geweest om, wanneer ik op reis ga, jou voor mij uit te sturen om mij aan te kondigen en voorbereidingen te treffen voor mijn ontvangst. Ik ga binnenkort naar het land van de doden. Ga daarom en breng hen ervan op de hoogte dat ik op het punt sta om mij bij hen te voegen." Aanvankelijk begreep de eerlijke dienaar niet wat zijn heer bedoelde, maar zodra hij begreep dat het

zijn bedoeling was dat hij zou sterven en hem dus zou voorgaan naar het land van de doden, stootte de trouwe kerel, zonder enige aarzeling of twijfel, een zwaard in zijn hart, en ging aldus het land van de doden binnen, om daar de komst van zijn heer af te wachten. Het is dus de plicht van hen die Mij dienen, die de Heer van het leven en de Koning der koningen is (Handelingen 3:15; Openbaring 19:16), om het evangelie van redding te brengen aan hen die dood zijn in de zonde, en gereed te zijn om zelfs hun leven te geven voor Mij, die naar de aarde kwam voor hun redding en nog eenmaal zal komen (Openbaring 2:10).

4. Een opstandige zoon verliet ooit zijn vaders huis en sloot zich aan bij een bende rovers en werd na verloop van tijd net zo brutaal en meedogenloos als de rest. De vader riep zijn bedienden en beval hen om naar zijn zoon te gaan en hem te zeggen dat als hij zich zou bekeren en naar huis zou terugkeren, hem alles zou worden vergeven, en dat hij hem in zijn huis zou ontvangen. Maar de bedienden, in angst voor het wilde land en de woeste rovers, weigerden te gaan. Toen vertrok de oudere broer van de jongeman, die net als zijn vader van hem hield, om de boodschap van vergiffenis te brengen. Maar kort nadat hij de jungle was binnengegaan overviel een bende rovers hem en verwondde hem dodelijk. De jongere broer was een van de bendeleden, en toen hij zijn oudere broer herkende werd hij vervuld met verdriet en wroeging. De oudere broer slaagde erin om de boodschap van vergeving te brengen en nadat hij gezegd had dat het doel van zijn leven nu vervuld was en uit liefde zijn plicht had gedaan, gaf hij de geest. Dit offer van de oudere broer maakte zo'n diepe indruk op de rebellerende jongeman dat hij berouwvol terugging naar zijn vader en vanaf die dag verder een nieuw leven leidde. Is het daarom niet juist dat Mijn zonen bereid zouden zijn om hun leven te offeren om de boodschap van genade te brengen aan diegenen van hun broeders die op een dwaalspoor zijn geraakt en ten val zijn gebracht door de zonde, net zoals Ik ook Mijn leven gaf voor de redding van allen?

5. Mijn kinderen zijn als zout in de wereld (Mattheüs 5:13). Als de zoutkristallen niet zijn opgelost kunnen ze hun smaak niet overbrengen. Zo is het ook met Mijn kinderen. Als ze niet worden gesmolten in het vuur van liefde en de Heilige Geest, en tot een levend offer gemaakt, zullen ze niet in staat zijn om een enkele ziel dat geestelijk en hemels leven te brengen waardoor ze gered kunnen worden. Ze zullen niet beter zijn dan de vrouw van Lot die een zoutpilaar werd (Genesis 19:26). Maar juist om uwentwil werd Ik gesmolten in Gethsémané (Lukas 22:44), en aan het kruis gaf Ik Mijn leven op zodat Ik het leven van de mensen zou kunnen redden, want leven moet worden betaald met leven, dus jullie worden ook opgeroepen om je levens op te geven en zo de Redder van geestelijk leven te kunnen brengen aan anderen en ze van de dood te verlossen.

6. Een zekere moordenaar werd, in plaats van te worden opgehangen, de strijd in gestuurd en daar vocht hij voor zijn koning en land met zo'n onverschrokken moed zodat hij, hoewel hij weliswaar zwaar gewond was, terugkwam als een overwinnaar. Na de overwinning werd hij opnieuw voor de rechtbank gebracht om te worden veroordeeld. De koning, die op zijn lichaam de sporen van zijn wonden zag, annuleerde het vonnis van de dood, en niet alleen vergaf hij zijn misdaad, maar beloonde hem ook vorstelrijk en verhief hem naar een eervolle functie. Dus degenen die aan Mijn zijde vechten in de Heilige Oorlog tegen satan met moed en vrijmoedigheid om zo hun broeders en zusters te redden, ontvangen niet alleen van Mij vergeving van hun zonden, maar in het koninkrijk van God zal Ik hun een kroon en een koninkrijk schenken (Jakobus 5:20; Openbaring 3:21).

7. Omdat de leiding die wordt gebruikt om schoon water te transporteren zelf schoon wordt gehouden door het water dat er doorheen stroomt, zo worden ook zij die door de Heilige Geest het Water des Levens naar anderen dragen, zelf gezuiverd en worden erfgenamen van het koninkrijk van God.

8. De beste manier voor de gelovige om geschikt te zijn voor de ontvangst van de Heilige Geest en voor de dienstverrichting is om gehoorzaam te zijn aan de hemelse stem en onmiddellijk, voor zover het mogelijk is, te beginnen met dienen. Om een goede zwemmer te worden is het nutteloos om instructies te krijgen, tenzij men het water ingaat en zelf de armen uitslaat, en alleen door constant te oefenen, eerst in ondiep water en dan in diep, kan iemand een expert in de zwemkunst worden, dus de beste manier om te leren hoe de zielen zijn te redden van degenen die zinken in de donkere wateren van de zonde, is om de enige echte en praktische school van goddelijkheid binnen te gaan, die bestaat uit eenheid met Mijzelf (Handelingen 4:13).

9. Sommigen worden weerhouden van dienen door de gedachte aan hun gebrek aan bekwaamheid, en zich niet herinneren dat Mijn sterkte kracht geeft in zwakheid (2 Corintiërs 12:9). Ze zijn als invaliden die, hoewel ze hersteld zijn van hun ziekte en voedsaam voedsel tot zich nemen, toch zwak blijven omdat ze geen goede oefeningen doen om goed te kunnen werken. Wat zulke gelovigen nodig hebben is dat zij hun vertrouwen op Mij zouden moeten stellen en erop uit zijn om zondaars te behoeden voor vernietiging.

SECTIE II

1. Liefde is de toetssteen waardoor de realiteit van de waarheid wordt waargenomen en daardoor zullen alle mensen weten dat jullie Mijn discipelen zijn (Johannes 13:35). Ik maak ook gebruik van het zwaard van gerechtigheid, zodat op het eerste gezicht sommigen geneigd zijn te denken dat Ik, net als Salomo, van plan ben Mijn werk af te maken zonder genade (1 Koningen 3,16-28), maar Mijn doel, net als het zijne, is om de toetssteen van liefde toe te passen die de waarheid naar boven zal brengen en laat zien dat jullie de kinderen zijn van die God van Liefde die Zijn leven gaf om die van jullie te redden. Jullie moeten daarom in die liefde blijven en elkaar dienen en zelfs jullie eigen leven geven om anderen te dienen, zoals Ik ook Mijn leven voor jullie heb gegeven. Dan zullen jullie ook leven, zoals Ik leef, (Johannes 14:19).

2. Indien jullie inderdaad Mijn discipelen zijn, zal jullie dienst uit liefde veel vrucht dragen (Johannes 15:8). En als de mensen kwaadspreken over jullie en verwijten naar jullie hoofden gooien, bidt voor hen, en laat hen, in plaats van ze te verwijten, de zoete vrucht van jullie liefde proeven.

Ondeugende jongens, wanneer ze zoete vruchten aan een boom zien hangen, bekogelen ze met stenen en de boom laat zonder te mopperen, in plaats van de stenen, zijn bekoorlijke vrucht op hen vallen. Want de boom heeft geen stenen om te gooien, maar wat God het heeft gegeven, geeft het zonder te klagen. Wees niet verslagen door een slechte behandeling, want het feit dat mensen je uitschelden, is het onweerlegbare bewijs dat jouw leven een vruchtbaar leven is. Hoewel zij je aldus behandelen uit jaloezie en wrok, betekent het toch dat daardoor de glorie van uw hemelse Vader gemanifesteerd wordt. Denk niet dat God hongert naar glorie, of dat er iets ontbreekt aan Zijn glorie dat de mens kan aanvullen. In geen geval! Het doel van Zijn liefde is om dat vernederde menselijke schepsel op te heffen uit de zondige staat waarin hij is gevallen en hem naar boven te dragen naar Zijn glorieuze hemel. Aldus geeft Hij niet de heerlijkheid aan zichzelf, maar aan de mens door hem te reinigen en te zuiveren, en hierin wordt het wonderlijke en majestueuze van Zijn liefde openbaar gemaakt.

3. Aan hen die door hun werk velen in staat hebben gesteld zich van de zonde af te keren en gerechtigheid te vinden in Mij, zal Ik zoveel glorie schenken dat ze ten eerste zullen schijnen als de sterren en daarna, volmaakt geworden, zullen ze schijnen als de zon in het koninkrijk van hun Vader. De sterren vervagen en verdwijnen bij het opkomen van de Zon der Gerechtigheid, maar de wens van Mijn Vader is dat Zijn zonen volmaakt gemaakt worden zoals Hijzelf en met Hem schijnen in eeuwige glorie, en voor eeuwig blij zijn in Zijn grenzeloze en eeuwige liefde.

4. Er zijn kleine wezens die veel minderwaardiger zijn dan de mens, zoals de vuurvlieg, met zijn flikkerend licht, en bepaalde kleine planten tussen de vegetatie in de Himalaya, die door hun zwakke fosforescerende uitstraling de donkere jungle waarin ze wonen zo ver mogelijk kunnen verlichten. Ook kleine vissen die in de diepe wateren van de oceaan zwemmen geven een glimmend licht dat andere vissen leidt en helpt om hun vijanden te ontwijken. Hoeveel te meer moeten Mijn kinderen lichten in de wereld zijn (Mattheüs 5:14) en begerig zijn om in zelfopoffering de weg van de waarheid te brengen, door middel van hun door God geschonken licht, aan hen die vanwege de duisternis de prooi van satan kunnen worden.

5. Als ze deze door de hemel gezonden krachten niet gebruiken in dienst van God en Zijn schepselen, lopen ze het gevaar om voor altijd die hemelse geschenken te verliezen. Dit is wat met bepaalde

vissen is gebeurd die leven in de donkere grotten van diepe wateren, ook voor sommige kluizenaars in Tibet, want beiden hebben zo lang in duisternis gewoond dat ze helemaal hun zicht verloren hebben. Op dezelfde manier heeft de struisvogel, door zijn vleugels niet te gebruiken, helemaal de kunst van het vliegen verloren. Pas daarom op om geen enkele gave te negeren of talenten die aan jou zijn toevertrouwd, maar maak er gebruik van zodat je kunt delen in de gelukzaligheid en glorie van je Meester (Mattheüs 25:14-30).

6. Soms, wanneer er een grote daad van dienstbaarheid gedaan moet worden, kies Ik voor Mijn doel diegenen die weinig gewaardeerd worden in de ogen van de wereld, want zij scheppen niet op over hun eigen kracht of wijsheid, maar stellen hun volledige vertrouwen in Mij en hechten geen grote waarde aan de weinige bekwaamheid die zij bezitten, ze besteden alles wat ze hebben en wat ze zijn aan Mijn werk voor de mensen (1 Korintiërs 1:26-30). Bijvoorbeeld, toen ik in de woestijn vijfduizend mensen voedde met vijf broden en twee vissen, zal je je herinneren dat ik dit wonder niet deed door tussenkomst van Mijn discipelen, want ze waren zo vol twijfel en verbijstering en wensten de menigte hongerig weg te jagen (Johannes 6:9). Mijn dienaar was bij die gelegenheid een kleine jongen die ik had genezen van verlamming. Gevuld met een verlangen om Mijn woorden te horen, besloot hij mij te volgen. Zijn arme moeder stopte in zijn kleren wat gerstebroodjes en gedroogde vis, genoeg voor een reis van twee of drie dagen, dus toen er gevraagd werd naar voedsel voor de menigte bracht deze trouwe kleine jongen meteen alles wat hij had en legde het aan de voeten van de discipelen. Hoewel er welgestelde mensen bij waren die veel beter voedsel bij zich hadden, zoals tarwebroodjes, waren ze niet bereid om deze te geven; dus het was van de gerstebroodjes van deze jongen, Mijn naamgenoot, dat door Mijn zegen de menigte werd gevoed met het beste voedsel.

7. Er zijn velen die zo'n gebrek aan dankbaarheid hebben dat welke zegeningen ook aan hun worden geschonken, zelfs als er wonderen ten behoeve van hen worden verricht, ze toch ontevreden blijven en ondankbaar. Zulke mensen kunnen nooit worden gebruikt voor de dienst en zegen aan anderen, maar zijn als de man die ik genas nadat hij achtendertig jaar geleden had aan een ongeneeslijke ziekte, want in plaats van dankbaar te zijn en in Mij te geloven, nam hij niet eens de moeite Mijn naam te onthouden (Johannes 5:12-13). Van zulke mensen kan de wereld geen zegen verwachten; het komt alleen van degenen die, zoals de arme weduwe, klaar staan om alles op te geven wat ze hebben, zelfs heel hun leven (Lukas 21:2-4).

8. Voor echt dienstbetoon en de uitvoering van plichten moeten Mijn dienaren gereed zijn om zelfs hun leven op te offeren - zoals die trouwe soldaat die in de bittere kou en vallende sneeuw op zijn post bleef staan en uiteindelijk dood vror, en als een standbeeld bleef hij op zijn plaats staan, terwijl de anderen van de wacht af en toe wegliepen om zich bij het vuur te warmen. Toen de koning kwam en zag hoe hij daar, doodgevroren, nog steeds stijf en trouw stond, deed hij zijn kroon af en plaatste die op zijn hoofd, zeggende: "Zo'n trouwe soldaat en dienaar is de eer en glorie van mijn kroon waardig. Zou hij nog geleefd hebben, dan zou ik hem het hoofd van mijn koninkrijk hebben gemaakt!" Zo moeten Mijn getrouwe dienaren zijn in de dienst waarvoor Ik hen heb aangesteld, en aan degenen die hun werk met hetzelfde geloof en moed beëindigen zal Ik een onverwelkelijke kroon van eeuwig koningschap schenken (2 Timotheüs 4:5-8).

9. Velen zijn er die kostbare tijd hebben verspild die hun gegeven is voor Mijn dienst, maar zelfs nu is er nog een mogelijkheid voor hen om zichzelf wakker te schudden en optimaal gebruik te maken van de tijd die hen nog rest. Ze zijn als een jager die, terwijl hij door de jungle dwaalt, een paar mooie

stenen oppikte aan de oever van een beek. Onbewust van hun waarde, gebruikte hij ze één voor één in zijn slinger om te schieten op de vogels die in de bomen in de buurt van de rivier zaten, en zo vielen de stenen één voor één in het water en waren verloren. Met nog één in zijn hand keerde hij terug naar de stad, en terwijl hij langs de bazaar liep zag een juwelier het en vertelde de domme kerel dat het een waardevolle diamant was waarvoor hij duizenden roepies kon krijgen. Toen hij dit hoorde, begon hij zichzelf te beklagen en zei: "Wee mij, ik kende hun waarde niet, en heb veel van deze diamanten gebruikt om op vogels langs de rivier te schieten, en ze zijn in de rivier gevallen en verdwenen, anders had ik een miljonair kunnen zijn. Gelukkig heb ik deze ene bewaard, en dat is tenminste nog iets." Elke dag is als een kostbare diamant, en hoewel vele kostbare dagen zijn verspild in het najagen van vluchtige genoegens, en voor altijd gezonken zijn in de diepten van het verleden, moet je je bewust worden van de waarde van wat overblijft, en om het zo goed mogelijk te gebruiken, verzamel je voor jezelf geestelijke rijkdommen. Gebruik het in Mijn dienst, die je leven en al zijn onschatbare zegeningen hebben gegeven, en door ze te gebruiken om anderen van zonde en dood te redden zal je een eeuwigdurende en hemelse beloning ontvangen.

V. HET KRUIS EN HET GEHEIMENIS VAN LIJDEN

SECTIE I

De discipel, - Wat is de betekenis en het doel van het kruis, en waarom is er pijn en lijden in de wereld?

De Meester, - 1. Het kruis is de sleutel tot de hemel. Op het moment dat ik door Mijn doop het kruis op Mijn schouders nam omwille van zondaars, werd de hemel geopend, en door middel van Mijn drieëndertig jaar lange dragen van het kruis en de daarop volgende dood, werd de hemel, die vanwege de zonde gesloten was voor gelovigen, voor altijd voor hen geopend.

Nu, zodra gelovigen hun kruis opnemen en Mij volgen, komen zij door Mij de hemel binnen (Johannes 10:9) en beginnen te genieten van die onbegrensde gelukzaligheid die de wereld niet kan begrijpen, want de hemel is gesloten voor ongeloof. Hoop en ervaring zullen de ongelovige leren dat vreugde volgt op pijn, maar dat *die* vreugde niet blijvend zal zijn. Maar Ik geef mijn kinderen verlichting in pijn, en volmaakt geluk en vrede. Degenen die vreugdevol Mijn kruis opnemen, worden er zelf door gedragen, en altijd gesteund door dat kruis, komen ze tenslotte de hemel binnen.

2. Pijn komt voort uit de verdorven en rebelse aard van de mens, net zoals tropische hitte onprettig en pijnlijk is voor hen die in koude landen leven, en bitter koud voor hen die in tropische streken leven. Warmte en kou zijn afhankelijk van de relatie van de aarde tot de zon. Dus de mens, doordat hij naar zijn eigen vrije wil handelt, komt in een toestand van overeenstemming of onenigheid met God, en in zoverre de wetten van God bedoeld zijn voor de geestelijke gezondheid en het geluk van de mens, zal de tegenstand tegen hen geestelijke pijn en lijden teweeg brengen. Nu zal God, in plaats van deze toestand van oppositie en rebellie tegen Zijn wil helemaal te verwijderen, er gebruik van maken om de mens duidelijk te maken dat deze wereld niet is geschapen om zijn thuis te zijn, maar dat het voor hem een vreemd land is (2 Corinthiërs 5:1,2,6).

Deze wereld is slechts om hem voor te bereiden op een perfect en eeuwig thuis, en de vaak herhaalde slagen van ongeluk zijn bedoeld om zijn geest wakker te houden, opdat hij niet onvoorzichtig wordt en wegvalt van de waarheid en deel krijgt aan de ondergang van deze onstabiele wereld. Het is de bedoeling dat hij in gemeenschap komt met zijn Maker en, na bevrijd te zijn van het lijden en de ellende van dit vluchtige leven, binnen te gaan in Zijn hemel van eeuwig geluk en vrede.

3. Pijn en lijden zijn bitter als vergif, maar het is ook bekend dat soms het tegengif van een gif zelf een gif is. En zo gebruik Ik pijn en lijden soms als bittere medicijnen om de geestelijke gezondheid en kracht van Mijn gelovigen te bevorderen. Zodra hun volmaakte gezondheid is verzekerd, zal er een einde komen aan al het lijden. Hun pijn is geen plezier voor Mij, want Mijn enige doel is hun eeuwig welzijn (Klaagliederen 3:31,33).

4. Net als na een aardbeving er soms zoete waterbronnen op bepaalde plaatsen in de woestijn tevoorschijn komen, waardoor de dorre woestijn geïrrigeerd en vruchtbaar wordt, zo zal in bepaalde gevallen de schok van het lijden in het hart van een mens verborgen bronnen van levend water openen, en in plaats van gemor en geklaag zullen er stromen van dankbaarheid en vreugde van hem uitgaan (Psalm 119:67,71).

5. Zodra een kind de wereld betreedt, is het zeer noodzakelijk dat het begint te huilen en te schreeuwen, waardoor het gaat ademen en de longen volledig gebruikt gaan worden; en als om een of andere reden het niet schreeuwt dan moet het een tik krijgen totdat het dat wel doet. Zo is het ook met volmaakte liefde. Soms zorg Ik ervoor dat Mijn kinderen gaan schreeuwen door de slagen en steken van pijn en lijden, zodat de adem van het gebed vrij door de longen van hun geest kan gaan en zij daardoor nieuwe kracht kunnen krijgen en eeuwig blijven leven.

6. Het kruis is als een walnoot waarvan de buitenste schil bitter is, maar de binnenste kern is aangenaam en versterkend. Het kruis biedt dus geen enkele uiterlijke charme, maar aan de kruisdrager wordt zijn ware karakter geopenbaard en hij vindt daarin het meest uitgelezen snoepje van geestelijke vrede.

7. Toen Ik vlees werd, droeg Ik het wrede kruis voor de redding van de mens, niet alleen voor de zes uren van Mijn kruisiging, of zelfs voor de drie en een half jaar van Mijn bediening, maar voor alle drieëndertig en een half jaar van Mijn leven, opdat de mens bevrijd zou worden van de bitterheid van de dood. Net zoals het pijnlijk is voor een net mens om zelfs maar een paar minuten in een smerige en onreine plaats te verblijven, zo vinden degenen die in Mij blijven het hoogst onaangenaam om te midden van boosaardige mensen te moeten leven; en dit is de reden waarom sommige gebedsmensen, gekweld door de vuilheid van de zonde, de wereld hebben verlaten en als kluizenaars in woestijnen en grotten zijn gaan leven. Overweeg dit dan, wanneer voor mensen die zelf zondaars zijn geweest de aanwezigheid van zonde zo moeilijk te verdragen is zodat ze het gezelschap van hun eigen soort niet kunnen verdragen, zozeer dat ze hen verlaten, en nooit meer naar hen terug willen keren, hoe extreem pijnlijk en hard moet een kruis zoals dat van Mij zijn geweest, dat Ik, de Bron van Heiligheid, meer dan drieëndertig jaar voortdurend had moeten leven onder met zonde verontreinigde mensen. Om dit te begrijpen en terecht te waarderen, gaat het de vermogens van de menselijke geest te boven, en zelfs de engelen zijn begerig om zich hierin te verdiepen (1 Petrus 1: 12). Want vóór de schepping wisten zij dat God Liefde is, en toch was het voor hen een heel wonderbaarlijke en verbazingwekkende zaak dat de liefde van God zodanig zou moeten zijn dat, om Zijn schepselen te redden en hen het eeuwige leven te brengen, Hij vlees zou moeten worden en het wrede kruis zou moeten dragen.

8. In dit leven deel zelfs Ik het kruis van degenen die in Mij blijven en hun lijden ondergaan (Handelingen 9:4). Hoewel zij schepselen zijn en Ik hun Schepper ben, en toch, net als het lichaam en de geest, hoewel afzonderlijke entiteiten, zo vermengd zijn dat als zelfs het kleinste deel van het lichaam pijn voelt de geest er onmiddellijk bewust van wordt; zo ben Ik het leven en de geest van Mijn kinderen, en zij zijn als het ware Mijn lichaam en leden. Ik deel in al hun pijn en verdriet, en op het juiste moment geef Ik ze verlichting.

9. Terwijl Ikzelf het kruis droeg, ben Ik in staat om degenen te bevrijden en in perfecte veiligheid te houden die kruisdragers zijn, zelfs terwijl zij te midden van vuren van vervolging lopen. Ik was met de drie jonge mannen in de oven van Nebukadnezar, die met al zijn razende vuur geen kracht had om hen pijn te doen (Daniël 3:23-25; 1 Petrus 4:12-13). Dus degenen die door de doop met de Heilige Geest het nieuwe leven hebben ontvangen zullen nooit de vuren van vervolging voelen noch enig schadelijk iets, want zij verblijven altijd in Mij in eeuwige vrede en veiligheid.

SECTIE II

1. In de bittere kou van de winter hebben de bomen geen bladeren, en het lijkt wel alsof hun leven voor altijd voorbij is, maar in de lente brengen ze nieuwe bladeren en prachtige bloemen voort, en de vrucht begint zichtbaar te worden. Zo was het met Mij in Mijn kruisiging en opstanding, en zo is het ook met mijn getrouwe kruisdragers (2 Corintiërs 4:8-11; 6:4-10). Hoewel ze verpletterd en dood lijken te zijn onder hun kruis brengen ze nog steeds de prachtige bloemen en glorieuze vruchten van het eeuwige leven voort die voor altijd blijven.

2. Bij het enten van een zoete boom op een bittere boom, voelen beiden het mes en beide worden opgeroepen om te lijden opdat de bittere boom zoete vruchten zou kunnen dragen. Zo ook, om het goede in de slechte natuur van de mens in te brengen, was het noodzakelijk dat eerst en vooral Ikzelf en daarna ook de gelovigen de pijnen van het kruis zouden lijden, opdat zij in de toekomst voor altijd goede vruchten zouden kunnen dragen, en aldus de glorieuze liefde van God zichtbaar wordt gemaakt.

3. Als in deze wereld de mensen je vervolgen en belasteren, laat dit je niet verbazen of verdriet doen want dit is voor jou geen plaats van rust, maar een oorlogsgebied. Wee je als mensen van de wereld je prijzen (Lukas 6:26), want dit bewijst dat je hun perverse manieren en gewoonten hebt overgenomen. Het is tegen hun aard om Mijn kinderen te prijzen, want licht en duisternis kunnen niet samen bestaan. Als slechte mensen, voor de schijn, in strijd met hun aard handelen en ophouden met jou te vervolgen, dan wordt jouw verwonding nog groter, want hun invloed komt je geestelijke leven binnen en je geestelijke vooruitgang wordt belemmerd.

Verder, om je vertrouwen in de wereld te stellen of in wereldse mensen is als je huis op het zand te bouwen, want vandaag zullen ze je de hemel in prijzen en morgen zal je zo worden afgekraakt dat er niets meer van je over zal zijn, want ze zijn in alle dingen onbestendig. Toen ik tijdens het Pascha naar Jeruzalem ging, begon iedereen als met één stem te roepen: "Hosanna! Hosanna!" (Mattheüs 21:9), en slechts drie dagen daarna, toen zij zagen dat wat Ik zei tegen hun leven van zonde en zelfzucht was, zij onmiddellijk veranderden en begonnen te schreeuwen: "Kruisig Hem! Kruisig Hem!" (Lukas 23:21).

4. Als door enig misverstand sommige of zelfs alle gelovigen zich tegen je keren en je pijn doen, moet je het niet als tegenstand beschouwen, want als je in alle eerlijkheid en trouw onder de leiding van de Heilige Geest je plicht blijft doen, onthoud dan dat God Zelf en al de hemelse legermachten aan jouw kant staan.

Sta jezelf niet toe om ontmoedigd te worden, want de tijd is nabij dat al je goede bedoelingen en doelstellingen en al je onzelfzuchtige liefde bekend gemaakt zullen worden aan de hele wereld, en, in aanwezigheid van iedereen, zal je worden geëerd voor je werk en trouwe dienst.

Ook Ik, voor de redding van de mensen, moest alle dingen opgeven, en werd Ikzelf door iedereen verworpen, maar uiteindelijk heb Ik alles volledig herwonnen. Wees niet verrast als de wereld je in de steek laat want het heeft God Zelf in de steek gelaten, opdat je hierin als een echte zoon van je Vader wordt gezien.

5. Denk niet dat zij die in luxe leven en altijd succesvol lijken te zijn in wereldse zaken allemaal ware aanbidders van God zijn, want het tegendeel is vaak het geval. Het is mogelijk voor schapen om weg te lopen van de schaapskooi en de herder, en in de jungle goede weidegronden te vinden, maar zij zijn voortdurend in gevaar om verscheurd te worden door wilde dieren, wat inderdaad hun uiteindelijke lot zal zijn. Maar zij die in de schaapskooi verblijven bij de herder, hoewel ze misschien ziek lijken en zwak, zijn zeker vrij van gevaar en in de zorg van de herder. Dit is het verschil tussen gelovigen en ongelovigen.

6. Het leven van de gelovige en dat van de ongelovige vertoont in het begin grote overeenkomsten, maar wanneer hun einde komt, zijn ze zo verschillend als de slang en de zijderups. De slang echter, hoe vaak hij ook zijn huid afwerpt, hij is en hij blijft een slang en niets anders, maar de zijderups, wanneer hij uit zijn onooglijke cocon tevoorschijn komt, wordt een nieuw schepsel, en als een sierlijke mooie mot vliegt hij rond in de lucht. Zo komt de gelovige, die dit lichaam terzijde schuift, in een staat van geestelijke glorie en vliegt voor eeuwig rond in de hemel, terwijl de zondaar na de dood nog steeds slechts een zondaar is.

Hoewel de zijderups, verkrampd in de cocon, zich in een staat van depressie en strijd bevindt net zoals aan een kruis, geeft deze voorwaarde van strijd en moeilijkheid toch kracht aan zijn vleugels, en maakt hem geschikt voor het leven dat nu komen gaat. Dus Mijn kinderen, terwijl ze in het lichaam zijn, verkeren in een staat van geestelijke strijd en conflict, en kijken met zuchten en verlangen uit naar de verlossing van hun lichaam, maar door het dragen van het kruis geef Ik ze kracht, en ze worden volledig voorbereid en aangepast voor die staat van eindeloos leven (Romeinen 8:23).

In het midden van deze geestelijke oorlogsvoering, en zelfs terwijl zij hun kruis dragen, geef Ik ze een echte heerlijke vrede in hun hart, zodat hun moed niet zal falen. Bijvoorbeeld als een getrouwe martelaar van Mij in woord en daad van Mij had getuigd, grepen zijn vijanden hem en hingen hem op aan een boom met zijn hoofd naar beneden. In deze toestand was zijn gemoedsrust zodanig dat hij zich volkomen onbewust was van de pijn en de schande waaraan hij werd onderworpen, en zich tot zijn vervolgers wendend zei: "De manier waarop jullie mij hebben behandeld maakt mij niet angstig of verslagen, want ik kan niets anders verwachten in een wereld waar alles op zijn kop staat en waar men nergens rechtschapenheid kan zien. In overeenstemming met jullie eigen natuur hebben jullie mij gehangen zoals jullie denken, namelijk op zijn kop, maar in werkelijkheid ben ik met de goede kant naar boven. Net als wanneer een dia, met de verkeerde kant boven, in een toverlantaarn (diaprojector) wordt geplaatst, wordt het beeld correct weergegeven, dus nu ik in de ogen van de wereld ondersteboven hang, ben ik voor altijd met de goede kant omhoog voor God en de hemelse wereld, en ik prijs Hem voor dit glorieuze kruis."

8. Voor gelovigen zou het soms gemakkelijk zijn om een martelaar voor Mijn Naam te worden, maar Ik heb ook *levende* getuigen nodig die zich dagelijks zullen aanbieden als levende offers voor de redding van anderen (1 Corintiërs 15:31). Want de dood is gemakkelijk, maar het is moeilijk om te leven, want het leven van een gelovige is een dagelijkse dood. Maar degenen die aldus bereid zijn om hun leven af te leggen omwille van Mij, zullen in Mijn glorie delen en voor altijd met Mij leven in volheid van vreugde.

9. Mochten pijn en lijden, verdriet en droefheid opkomen als wolken en een tijdje de Zon der Gerechtigheid overschaduwden en Hem verbergen voor jouw gezicht, wees dan niet verslagen, want

uiteindelijk zal deze wolk van wee in buien van zegening op je hoofd neerdalen en de Zon der Gerechtigheid zal voor eeuwig over je schijnen (Johannes 16:20-22).

VI. HEMEL EN HEL

SECTIE I

De discipel, - Meester, wat zijn hemel en hel, en waar zijn ze?

De Meester, - 1. Hemel en hel zijn de twee tegenovergestelde rijken in de geestelijke wereld. Zij hebben hun oorsprong in het hart van de mens en het is in deze wereld dat hun basis wordt gelegd. Aangezien de mens zijn eigen geest niet kan zien, kan hij dus deze twee toestanden van de ziel ook niet zien. Maar hij kan ze wel ervaren, net zoals hij pijn voelt door een klap en zoetheid waarneemt door het eten van snoepjes. De wond die door de klap wordt veroorzaakt, kan erger worden tot deze de grootste pijn veroorzaakt en uiteindelijk eindigt in de dood en verrotting, maar aan de andere kant kunnen de zoete snoepjes door de spijsvertering je versterken. Op dezelfde manier kan de pijn van een zondige daad en de vreugde van een goede daad tot op zekere hoogte direct duidelijk zijn, maar de volledige straf of beloning voor hen zal alleen worden waargenomen bij het binnengaan in het geestelijke rijk.

2. In deze wereld is de mens nooit lang tevreden met één ding, maar is hij altijd op zoek naar een verandering van omstandigheden of omgeving; waardoor het duidelijk is dat de vluchtige dingen van deze wereld hem nooit kunnen bevredigen, want hij wil iets dat stabiel en onveranderlijk is en altijd aangenaam is voor zijn smaak en wensen. Wanneer hij op zijn zoektocht deze realiteit in Mij vindt, komt het verlangen naar alle verdere veranderingen tot een eind, omdat men niet moe wordt van een perfecte maatschappij en van volmaakt geluk, want dit is het enige verlangen van zowel lichaam als geest. In werkelijkheid is het enige doel van de menselijke ziel om echte vrede te verkrijgen. Soms komt er in het hart van de mens, zonder enige gedachte of verlangen van hemzelf, een plotselinge gewaarwording van genot of pijn die een uitstraling is van de geestelijke wereld van hemel of hel. Deze komen keer op keer tot hem, geleidelijk gaat een van deze, naar zijn geestelijke gesteldheid, overheersen en door zich telkens een van deze toe te eigenen maakt hij een definitieve keuze. Op deze manier wordt het fundament van hemel of hel in het hart van een mens gelegd terwijl hij nog steeds in deze wereld is en na zijn dood komt hij in die situatie waarop, in dit leven, zijn verlangens of passies hem hebben voorbereid.

3. Sommigen zeggen dat begeerte de wortel is van alle pijn en verdriet, daarom is het niet goed om te verlangen naar geluk in de hemel of in gemeenschap met God, want redding bestaat uit het doden van alle begeerte. Het is eveneens een even grote dwaasheid om een dorstige man te vertellen dat hij zijn dorst moet doden in plaats van hem water te geven om te drinken, want dorst of verlangen maakt deel uit van het leven zelf. Het wegnemen van verlangen of dorst zonder dit te bevredigen is alsof je het leven zelf vernietigt, en dit is geen redding maar de dood. Net zoals dorst water impliceert en water bedoeld is om dorst te verwijderen, zo impliceert het bestaan van verlangen in de ziel het bestaan van waar geluk en vrede. Wanneer de ziel Hem vindt die dat verlangen erin heeft geplant, ontvangt het veel meer voldoening dan het water de dorstige mens kan geven en deze bevrediging van het verlangen van de ziel noemen we hemel.

4. Er zijn er veel mensen in deze wereld die lijken op de man die stierf van de dorst hoewel hij zich midden in de grenzeloze wateren van de oceaan bevond, maar zeewater kon zijn dorst niet lessen of zijn leven redden. Evenzo zijn er mensen die leven in de grenzeloze oceaan van liefde, en toch omdat

het zoete, frisse water van Gods genade bitter is voor hen in hun ongehoorzaamheid en zonde, komen zij om van dorst. Maar voor degenen die zich van hun zonde bekeren en zich tot Mij wenden, spuiten fonteinen van levend water uit die zee van liefde naar boven, en zij vinden in Hem die van hen houdt voldoening en duurzame vrede. Dit noemen we ook de hemel.

5. Er zijn velen die zo'n liefde en toewijding voor de wereld hebben opgevat dat, hoewel het voorbeeld en de lessen aan Mijn kinderen hun harten vaak hemelwaarts hebben opgeheven, zij toch naar beneden worden getrokken door de zwaartekracht, zoals stenen die omhoog zijn gegooid, en daarna terugvallen in de wereld en uiteindelijk de hel in glippen. Maar wanneer de mens berouwvol zijn hart naar Mij keert, reinig ik de tempel van zijn hart met de zwepen van liefde en maak het een hemels verblijf voor de Koning der koningen. Dit aardse leven is zodanig dat de pracht en praal van koningen vandaag kan worden gezien, maar morgen vermengd zijn met het stof. Maar zij die zonen van het koninkrijk van God worden hebben glorie en eer, tronen en kronen, en aan hun koninkrijk, dat in de hemel is, komt geen einde.

6. Om hun plezier te vergroten stelen zondaars de goede dingen van anderen, en dat is waarom de mensen, zowel goed als slecht, hun huizen afsluiten als ze naar het buitenland gaan. En deze vergrendeling van goederen moet doorgaan zolang de harten van de mensen gesloten blijven voor hun Heer en Maker. Wanneer, echter, het slot van het hart open staat voor Hem die staat te kloppen aan de deur (Openbaring 3:20), zullen de begeerten en hunkeringen van het hart worden vervuld. Dan hoeven de huizen niet meer afgesloten te worden, want in plaats van elkaars goederen te stelen en elkaar allerlei kwaad te doen zullen allen elkaar in liefde dienen. Want wanneer mensen God geven wat Hem toekomt, zullen zij alleen het goede zoeken. Zo gaan zij Zijn wonderlijke vreugde en vrede binnen; en dit is de hemel.

7. Toen ik Mijn leven aan het kruis gaf voor de zonen der mensen, zodat Ik zondaars van de hel zou redden en hen naar de hemel zou leiden, stierven ook twee dieven, één aan elke kant van Mij. Hoewel het erop leek dat we alle drie hetzelfde lot ondergingen, was er vanuit geestelijk oogpunt een enorm verschil. Een van hen sloot zijn hart voor Mij en ging onbekeerd zijn dood tegemoet, maar de ander opende berouwvol zijn hart voor Mij, en vond leven in gemeenschap met Mij, en diezelfde dag betrad hij het Paradijs met Mij (Lukas 23:39-43). Dit Paradijs bestaat niet alleen voorbij het graf, maar begint nu in de harten van de mensen, hoewel het verborgen is voor de ogen van de wereld (Lukas 17:21). Een trouwe martelaar van Mij stond op het punt om dood te gaan na een onnoemelijke lijdensweg vol kwellingen door toedoen van zijn vervolgers, en was zo vervuld van de vreugde van de hemel dat hij zich tot hen wendde en zei: "O, dat ik mijn hart voor u kon openen en u de wonderbare vrede kon tonen die ik heb, die de wereld niet kan geven of wegnemen! Dan zouden jullie overtuigd zijn van de waarheid, maar het is het *verborgen manna* dat ongezien en bruikbaar is." Na zijn dood scheurden die dwaze mensen zijn hart, in de hoop er iets kostbaars in te vinden, maar ze vonden niets, want de realiteit van de hemel is alleen bekend aan hen die het accepteren en daarin hun vreugde vinden.

8. De baarmoeder van Maria, waarin Ik in een vleselijke vorm voor een paar maanden Mijn verblijf had, was niet zo'n gezegende plaats als het hart van de gelovige waarin Ik voor altijd Mijn huis heb en er een hemel van maak (Lukas 11:27,28).

9. Velen verlangen naar de hemel en missen het toch door hun eigen dwaasheid. Een arme bedelaar zat 21 jaar lang boven op een verborgen schatkamer en was zo verteerd door het verlangen om rijk te worden, dat hij alle koperen muntjes die hij ontving oppotpte. Toch stierf hij in een ellendige staat van armoede, volkomen onbewust van de schat waar hij zoveel jaren op had gezeten. Omdat hij zo lang op dezelfde plek had gezeten vermoedde men dat hij daar iets waardevols had begraven. Dus de gouverneur liet op die plek graven en ontdekte een schat aan kostbaarheden, die daarna zijn weg vond naar de koninklijke schatkist. Mijn woord is nabij u, in uw mond en in uw hart (Deuteronomium 30:14).

10. Degenen die niets van het geestelijke leven weten, verklaren dat het onmogelijk is om echte vrede en hemelse vreugde te ervaren in deze verdrietige wereld. Maar degenen die ervaring hebben met het geestelijke leven weten precies, zoals men hier en daar in het midden van de ijsvelden van de pool regio's vindt waar stromen van warm water stromen, dat te midden van deze koude en met verdriet beladen wereld er rustgevende stromen van hemelse vrede in de harten van gelovigen zijn te vinden, want het verborgen vuur van de Heilige Geest gloeit in hen.

11. Hoewel God alle mensen uit één bloed heeft gemaakt en alles heeft geschapen naar Zijn eigen vorm en gelijkenis, heeft Hij ze gemaakt met verschillende karakters, temperamenten en krachten. Want als alle bloemen in de wereld dezelfde kleur en geur hadden, zou het aangezicht van de aarde zijn charme verliezen. Als de zonnestralen door gekleurd glas schijnen, veranderen de kleuren niet, maar laten alleen hun gevarieerde schoonheid en charme zien. Op dezelfde manier maakt de Zon der Gerechtigheid, zowel in deze wereld als in de hemel, door de door God gegeven deugden van gelovigen en heiligen, voortdurend Zijn onbegrensde glorie en liefde bekend. Zo verblijf Ik in hen en zij in Mij, en zij zullen eeuwig vreugde hebben.

SECTIE II

De discipel, - Meester, sommige mensen zeggen dat de troost en vreugde die gelovigen ervaren gewoon het gevolg is van hun eigen gedachten en ideeën. Is dit waar?

De Meester, - 1. Die troost en blijvende vrede die gelovigen in zichzelf hebben komt door Mijn aanwezigheid in hun hart en door de leven gevende invloed van de volheid van de Heilige Geest. Wat betreft degenen die zeggen dat deze geestelijke vreugde het resultaat is van alleen de gedachten van het hart, die zijn als een dwaze man die blind was vanaf zijn geboorte, en die in de winter altijd in de zon zat om zichzelf op te warmen. Toen ze hem vroegen wat hij vond van de warmte van de zon, ontkende hij domweg dat er zoiets als een zon was, en zei: "Deze warmte die ik nu aan de buitenkant voel komt vanuit mijn eigen lichaam, en is niets meer dan de krachtige inspanning van mijn eigen gedachten. Dit is volslagen onzin wat mensen me vertellen over zoiets als een grote vuurbol die hoog in de lucht hangt. 'Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus' " (Colossen 2:8).

2. Als echt geluk afhangt van de gedachten van de mens, dan zouden alle filosofen en diepe denkers hiermee zodanig gevuld worden dat ze ervan overvloeien. Maar met uitzondering van degenen die in Mij geloven, zijn degenen die wijs zijn in de filosofie van deze wereld totaal verstoken van geluk, behalve voor een soort van vluchtig plezier dat ze voortbrengen uit het volgen van bepaalde zichzelf opgelegde regels.

Maar ik heb de mens zo geschapen dat hij een natuurlijke geschiktheid heeft voor de ontvangst van de Heilige Geest en alleen daardoor is hij in staat om dit hemelse leven en vreugde te ontvangen. Zoals in houtskool een natuurlijke geschiktheid is om vuur te ontvangen, maar zonder zuurstof kan het niet gaan branden, dus tenzij de zuurstof van de Heilige Geest een ingang vindt in de ziel van een mens, zal hij in duisternis blijven en zal hij nooit kunnen genieten van deze ware en duurzame vrede (Johannes 3:8).

3. Deze fitness van hart en gedachten van de mens zijn als de snaren van een gitaar of een viool. Wanneer deze worden aangedraaid en zo harmonieus gestemd worden, dan wordt door de aanraking met het plectrum of de boog de meest charmante muziek geproduceerd; maar als dat niet wordt gedaan, produceert de aanraking met de boog alleen dissonanten. En de productie van lieflijke geluiden, wanneer alle snaren in harmonie zijn, is weer afhankelijk van de lucht, want die zorgt ervoor dat door de kracht en beweging van elk geluid het oor in staat is dit op te vangen. Op dezelfde manier, om de gedachten en verbeeldingen van mensen te harmoniseren is de aanwezigheid van de stimulerende adem van de Heilige Geest noodzakelijk. Als dat aanwezig is, zullen er hemelse melodieën worden geproduceerd en vreugdevolle eensgezindheid in de harten van mensen, zowel in dit leven als in de hemel.

De discipel, - Meester, soms ben ik me ervan bewust dat mijn vrede en geluk zijn verdwenen. Is dit vanwege een of andere verborgen zonde van mij, of is er een andere reden waar ik geen weet van heb?

De Meester, - 1. Ja, dit is soms te wijten aan ongehoorzaamheid, maar af en toe lijkt het alsof Ik Mijn kinderen voor een korte tijd verlaat en dan worden ze eenzaam en rusteloos. Als ze dan in die toestand zijn ben Ik in staat om hun ware ik en hun totale zwakte te onthullen en te onderwijzen dat zij zonder Mij niets anders zijn dan dorre beenderen (Ezechiël 37:1-14); zodat ze niet in een constante staat van rust en vrede hun essentiële toestand zullen vergeten, en zichzelf gaan beschouwen als God, en door hoogmoed in de straf van de hel vallen (1 Timotheüs 3:6; Judas 6; Jesaja 14:12-17). Op deze manier worden ze getraind en opgeleid; en wanneer zij nederig en gedwee in Mij blijven, Die hen schiep, zullen ze genieten van eeuwig geluk in de hemel.

2. Soms gebeurt het dat wanneer ik in Mijn kinderen binnenkom en ze vervul met de volheid van de Geest dat ze overstromen van zulk een goddelijk geluk en vreugde dat zij niet in staat zijn om de glorie en de zegen te verdragen die over hen komt, en dan in een staat van flauwte of zelfs bewusteloosheid terecht komen. Want vlees en bloed kunnen het koninkrijk van God niet beërven, en het vergankelijke krijgt geen deel aan de onvergankelijkheid, totdat de mensen bevrijd worden van de macht van de ijdele sterfelijkheid en in heerlijkheid zijn opgewekt (1 Corintiërs 15:50,53; Romeinen 8:19-22). Dan zal Mijn wil op aarde worden gedaan in alle schepselen, zoals het wordt gedaan in de hemel. Dan zullen pijn en lijden, verdriet en zuchten, wee en dood voor altijd weggedaan worden, en al Mijn kinderen zullen het koninkrijk van Mijn Vader binnengaan, dat vreugde is in de Heilige Geest, en zij zullen voor altijd en eeuwig regeren (Romeinen 14:17; Openbaring 21:4; 22:5).

EEN GEBED

Geliefde Meester, Uw talloze zegeningen en geschenken hebben mijn hart gevuld met overvloeiende dankbaarheid en lof. Maar enkel de lof van mijn hart en tong zijn niet voldoende totdat ik aan de hand van mijn daden bewijs dat mijn leven is toegewijd aan Uw dienst. Dank en lof zij U dat Gij mij hebt gebracht, hoewel ik het niet waardig ben, uit de dood in het leven en mij deed verheugen in Uw gemeenschap en liefde.

Ik weet niet hoe ik zelf of wat mijn teergevoelige behoefte zou moeten zijn, maar Gij, o Vader, kent zeer goed Uw schepselen en hun behoeften. En ook kan ik niet van mezelf houden zoals Gij van mij houdt. Mijzelf echt liefhebben is om met hart en ziel die grenzeloze liefde lief te hebben die mij het leven gaf, en die liefde die zijt Gij.

Gij hebt mij dan ook maar één hart gegeven, opdat het alleen op één iemand gericht zou zijn, op U, Die het heeft gemaakt.

Meester, om aan Uw voeten te zitten is veel beter dan om op de meest geweldige troon van de aarde te zitten, want dat betekent dat we voor eeuwig op de troon zitten in het eeuwige koninkrijk. En nu, op het altaar van deze heilige voeten bied ik mezelf aan als een brandoffer. Aanvaard mij genadig en waar en hoe dan ook, gebruik mij voor Uw dienst. Want Gij zijt de mijne, en ik behoor tot U, Die dit handjevol stof nam en mij maakte naar het beeld van Uzelf en mij het recht hebt gegeven om Uw zoon te worden.

Alle eer en glorie en lof en dankzegging komen U toe voor eeuwig en altijd. Amen.